

ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า

โดย

นายกิตติพงษ์ ธรรมวรรณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE HAPPINESS OF MY DAUGHTER AND ME

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2020

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	ความสุขของกันดาและข้าพเจ้า
โดย	กิตติพงษ์ ธรรมวรรณ
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณปรีชา เกาทอง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ ดร.พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พลประเสริฐ)

61901302 : ทักษะศิลปศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : จิตรกรรมสื่อผสม,ความรักความผูกพัน,การสร้างความสัมพันธ์ภาพในครอบครัว,ความสุข

นาย กิตติพงษ์ ธรรมวรรณ: ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก :
รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

ปัญหาครอบครัว ที่เกิดขึ้นของข้าพเจ้ากับภรรยาที่ไม่มีความเข้าใจกัน จนลุกลามเกิดผลกระทบรุนแรง ความคิดเห็นไม่ตรงกันทำให้เกิดการทอดทิ้งลูก ไม่ต้องการเลี้ยงดูและไม่สนใจโดยไม่ได้คำนึงถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมา เพราะคิดว่าต้องเป็นภาระให้กับตนเองไปตลอด ทำให้มีผลกระทบกับความรู้สึกโดยตรงของข้าพเจ้าและบุตรสาว เนื่องจากการหย่าร้างทำให้ข้าพเจ้าต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงผู้เดียว เป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยว ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถเลี้ยงบุตรให้ได้อย่างครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ จึงเกิดปัญหาที่เป็นผลกระทบในการดำรงชีวิต จนเกิดเป็นที่มาและแนวคิดเริ่มต้น นำมาซึ่งการค้นคว้ารูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อเรื่อง “ ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า ”

ขอบเขตของการศึกษา ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจ ที่มีต่อบุตรสาวจากการเลี้ยงดูให้ความรักความเอาใจใส่ในการดำรงชีวิตประจำวัน ได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่บุตรสาวได้แสดงออกในช่วงวัยต่างๆซึ่งเป็นความทรงจำที่สวยงาม จนทำให้ข้าพเจ้าในฐานะพ่อ มีความประทับใจในความรักความผูกพันที่มีต่อบุตรสาว จึงได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองจนมองข้ามในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว จึงมุ่งเน้นการแสวงหาความสุขของบุตรสาวมากกว่าที่จะคิดถึงอดีตที่ผ่านมาทำให้ “เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงลบให้กลับมาเป็นเชิงบวก” จนเกิดเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีการประกอบสร้างรูปทรงด้วยการสลับตำแหน่งและสลับขนาดระหว่างรูปทรงของเล่นเช่น ตุ๊กตากับรูปทรงบุตรสาวในอริยาบทต่างๆ โดยการทำให้รูปทรงบุตรสาวมีขนาดใหญ่หรือเล็กกว่ารูปทรง ตุ๊กตาที่บุตรสาวชื่นชอบ โดยแสดงออกของผลงานการสร้างสรรค์ กิ่งเหมือนจริง ด้วยเทคนิควิธีการต่างๆที่สร้างขึ้นจะอาศัยเทคนิคเฉพาะตัว โครงสร้างวัตถุรูปทรงต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับข้าพเจ้าและตัวบุตรสาว ใช้ทัศนธาตุทางศิลปะเป็นตัวกำหนดรูปแบบเทคนิคให้เกิดรูปร่างรูปทรงใหม่รูปแบบผลงานจิตรกรรมสื่อผสม 2 มิติ

ผลงานการศึกษาและการสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จะเป็นผลงานทัศนศิลป์โดยการแสดงออกทางด้านรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม ให้ความสมบูรณ์ทางด้านทัศนธาตุเพื่อให้สอดคล้องตรงตามเนื้อหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผลงานชุดนี้จะเป็นสิ่งเยียวยาและสะท้อนให้สถาบันครอบครัวที่ประสบปัญหาให้กลับมามีความรักความสุขตลอดไป

61901302 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : mixed media art/ love and relationship/ creating meaningful relationship in a family/ happiness

MR. KITTIPONG THAMMAWAN : THE HAPPINESS OF MY DAUGHTER AND ME

THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR TINNAKORN KASORNSUWAN

Family-related issues such as misunderstandings to aggressive behaviors between my wife and me had led her to consider leaving our daughter. My wife appears to see our daughter as a burden that she must take care forever. This has affected both my daughter and me emotionally. As a result of our divorce, I become a single father. The concept of family perfection may not be what I could provide for my daughter, and this often leads to how I live my life on a daily basis. These personal experiences have led me to initiate the creation of techniques in a creative piece of workmanship in partial fulfillment of the degree requirement with the thesis entitled, "The Happiness of Kanta and Me"

This current study has been inspired from day-to-day experiences relating to the love and care I have for my daughter. I have been exposed to the constant progression of my daughter's emotional states throughout different stages of life, and it was all very memorable. As a father, I felt very touched by our father-daughter relationship. This led me to change and overcome the negative attitudes I once had about problems that had occurred in the family, resulting in "the reversion from negative to positive attitude." As a result, I have initiated a creative process by constructing the shape and its positions of toys, such as dolls, and my daughter in various bodily movement. I did this by increasing and decreasing the sizes of my daughter figure between her and her favorite doll. I express the display by using personal techniques with the structure that connotates father-daughter relationship. Visual elements of arts were applied as a determinant of technical forms to create new shapes as 2-dimensional mixed media.

I highly do hope that the work on this thesis will demonstrate expressions through using the mixed media forms. It is hoped that this thesis will add completion to the visual elements of arts and its relation to the content I mentioned earlier. I also hoped that the work of this thesis will heal and reflect the family institutions that are facing or going through problems to bring back love and happiness forever.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจาก ศาสตราจารย์เกียรติคุณญาณวิทย์ กุญแจทอง ศาสตราจารย์เกียรติคุณปริชา เกาทอง ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิชญ์ สุภณมิตร รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสวรรณ อาจารย์ ดร.พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ พลประเสริฐ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รวมถึงคณาจารย์บุคลากรในภาคทัศนศิลป์ศึกษาทุกท่าน ผู้ที่ให้องค์ความรู้ ผู้ประสิทธิประสาทวิชาอบรมสั่งสอนและให้คำแนะนำช่วยเหลือ ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ แนะนำแนวทางการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า และการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ครูสังคม ทองมี ผู้ที่สนับสนุนในการเริ่มต้นเรียนรู้ ทำงาน และสร้างสรรค์งานในวิชาชีพศิลปะ

ขอขอบคุณ พี่สมบัติ น้อยโนนทอง และรุ่นน้องช่างศิลป์ ลาดกระบัง รุ่น ๔๕ ,๔๖

ขอขอบคุณ มนัสสินี (ผู้หญิงที่มีจิตใจดีงาม) ที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือในทุกๆ เรื่องเมื่อเกิดปัญหาและคอยช่วยเหลือบุตรสาวของข้าพเจ้า

ขอกราบขอบขอบพระคุณบิดามารดาผู้ให้ความรัก ความอบอุ่น มอบกำลังใจ กำลังใจ กำลังสติปัญญา กำลังทุนทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียน และคอยช่วยเหลือให้ความรัก ความอบอุ่น แต่บุตรสาวของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณเด็กหญิงกันตา ธรรมวรรณ ที่เป็นดั่งหัวใจดวงเดียวกันกับข้าพเจ้าที่จะคอยรัก คอยดูแลกันให้กำลังใจกันตลอดไป

กิตติพงษ์ ธรรมวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	3
สมมุติฐานของการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการศึกษาและสร้างสรรค์.....	4
ขั้นตอนของการศึกษาและสร้างสรรค์.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	5
งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม.....	7
1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	8
2. การศึกษาอิทธิพลทางศิลปะที่เกี่ยวข้องกับผู้สร้างสรรค์	15
3. การศึกษาและวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่เกี่ยวข้องกับผู้สร้างสรรค์.....	18

บทที่ 3 การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์.....	30
3.1 วิธีการดำเนินงาน.....	30
3.2 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	31
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	40
4.1 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์	45
4.2 วิเคราะห์ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์.....	60
บทที่ 5 สรุป.....	62
รายการอ้างอิง.....	64
ประวัติผู้เขียน.....	67

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 สรุปรการวิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์	47
ตารางที่ 2 สรุปรการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	60

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 Odilon Redon (1840–1916), Ophelia (1900-05), สีพาสเทลบนกระดาษบนกระดาษแข็ง, 50.5 x 67.3 ซม., ของสะสมส่วนตัว วิกิมิเดียคอมมอนส์	11
ภาพที่ 2 “วันเกิด” (Birthday), มาร์ค ซากาล, 13 ¾ x 39 ¼ นิ้ว, สีน้ำมันบนแผ่นไม้.....	14
ภาพที่ 3 “Boy and Girl Gazing at Moon (Puppy Love),”, ภาพปกสำหรับ “The Saturday Evening Post” 24 เมษายน 1926, สีน้ำมันบนผ้าใบ Norman Rockwell Museum Collection, 1926	20
ภาพที่ 4 “Young Love Suite” ภาพวาดต้นฉบับ 2491; seriolithograph, , นอร์แมน ร็อคเวลล์, 2011	21
ภาพที่ 5 “ฉันและหมู่บ้าน (I AND THE VILLAGE)”, มาร์ค ซากาล, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 191.2 X 150.5 CM., นิว ยอร์ค, 1911.....	22
ภาพที่ 6 “นักเต้นคณะละครสัตว์ (cicus dancer)” (Danseuse au Cirque) มาร์ค ซากาล,สีน้ำมันบนผ้าใบ,56.2x71.4 ซม., นิว ยอร์ค, 1929นักเต้นคณะละครสัตว์ (cicus dancer)” (Danseuse au Cirque) มาร์ค ซากาล,สีน้ำมันบนผ้าใบ,56.2x71.4 ซม., นิว ยอร์ค, 1929.....	23
ภาพที่ 7 “ม้าสูดวงจันทร์ (Le cheval à la lune)”,มาร์ค ซากาล, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 68.9x51. ซม., นิวยอร์ค, 1943.....	24
ภาพที่ 8 เปรียบเทียบภาพสีและโครงสร้างของเส้นในภาพ “นักเต้นคณะละครสัตว์”	25
ภาพที่ 9 เปรียบเทียบภาพสีและโครงสร้างของเส้นในภาพ “ม้าสูดวงจันทร์ (Le cheval à la lune)”	25
ภาพที่ 10 “ระรอกิ้ว ล้อลมร่า ลีลาวดี”, สุรเดช แก้วท่าไม้, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 205x115 ซม., 2548	26
ภาพที่ 11 แสดงน้ำหนักของภาพและการเชื่อมโยงรูปทรงด้วยทิศทางการมองของเด็กในภาพ “ระรอกิ้ว ล้อลมร่า ลีลาวดี”	28
ภาพที่ 12 ภาพผลงานก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	31
ภาพที่ 13 ภาพชุดอุปกรณ์การสร้างงานด้วยเทคนิคจิตรกรรมสื่อผสม	32

ภาพที่ 14 ภาพชุดอุปกรณ์การสร้างสรรค์งานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์	32
ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1.....	33
ภาพที่ 16 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2.....	33
ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3.....	34
ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4.....	34
ภาพที่ 19 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เทคนิค โมนوپริ้นสีน้ำ.....	35
ภาพที่ 20 ภาพขั้นตอนการเตรียมพื้นหลังเทคนิคโมนوپริ้นท์ที่สมบูรณ์	35
ภาพที่ 21 ขยายภาพร่างเป็นผลงานวิทยานิพนธ์.....	36
ภาพที่ 22 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์เทคนิค ทรานเฟอร์.....	36
ภาพที่ 23 ภาพขั้นตอนแสดงลำดับด้วยเทคนิค สแตมป์ปริ้น	37
ภาพที่ 24 รายละเอียดภายในชิ้นงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตกแต่งด้วยเทคนิคสแตมป์ปริ้น	37
ภาพที่ 25 ตัวอย่างภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์	38
ภาพที่ 26 ภาพการนำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์	38
ภาพที่ 27 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	41
ภาพที่ 28 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	42
ภาพที่ 29 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	43
ภาพที่ 30 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	44
ภาพที่ 31 วิเคราะห์องค์ประกอบรูปทรงของเด็กหญิงกับรูปทรงวัตถุตุ๊กตาดาวมี	45
ภาพที่ 32 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	46
ภาพที่ 33 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 มี 2 ชั้น.....	48
ภาพที่ 34 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	49
ภาพที่ 35 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	50
ภาพที่ 36 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 มี 2 ชั้น.....	51
ภาพที่ 37 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	52

ภาพที่ 38 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4 53

ภาพที่ 39 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 มี 2 ชั้น..... 54

ภาพที่ 40 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 ชั้นที่ 1 55

ภาพที่ 41 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 ชั้นที่ 2 56

ภาพที่ 42 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4 มี 2 ชั้น..... 57

ภาพที่ 43 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4 ชั้นที่ 1 58

ภาพที่ 44 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4 ชั้นที่ 2 59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมสมัยใหม่ในยุคศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญไปที่ความเจริญทางด้านวัตถุและเทคโนโลยี โดยความเจริญเหล่านี้ได้ เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต และทำให้ค่านิยมของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้คนขาดความใกล้ชิด ผูกพัน มีการแก่งแย่งแข่งขันเพื่อความอยู่รอด การมีเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาแทนที่ปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบเดิม การแสวงหาทรัพย์สินเงินทองเพื่อตอบสนองความต้องการ ซึ่งมีผลให้สมาชิกในครอบครัวต้องออกไปทำงานนอกบ้าน พ่อแม่ไม่มีเวลาใกล้ชิดบุตร ทำให้สัมพันธ์ภาพที่ดีเปลี่ยนไป จึงเกิดปัญหาขึ้นกับเด็กอันเป็นกำลังสำคัญ ของชาติ ความสัมพันธ์ในครอบครัวแต่เดิมนั้นมีความเกื้อกูลและความเอื้ออาทรกัน ในปัจจุบันได้ลดลงอย่างเห็น ได้ชัด บทบาทของพ่อแม่ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ในการขัดเกลาพฤติกรรมทางสังคมเบื้องต้นของเด็กสมาชิกในครอบครัวทำหน้าที่บกพร่องมีปฏิสัมพันธ์อย่างไม่เหมาะสม พ่อแม่ให้การดูแลเอาใจใส่ลูกน้อยลง ไม่มีเวลาให้ ทำแต่งาน แสวงหาแต่ผลประโยชน์จึงเป็นเหตุของการเกิดปัญหาครอบครัวเช่น การหย่าร้าง ความรุนแรงกับเด็กและสตรี ฯลฯ

ผู้วิจัยยอมรับว่าปัญหาครอบครัว เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่ สำคัญ เพราะ ไม่มีเวลาดูแลบุตร และเกี่ยวกันรับผิดชอบในตัวบุตร ความเครียดจากภาระงานที่ต้องรับผิดชอบ ต่างคนต่างเห็นความสำคัญของตนเองมากกว่าจนลืมนึกถึงความรักความสุขภายในครอบครัว เป็นต้น กล่าวคือ ปัญหาจากจุดเล็กน้อยของตัวผู้วิจัยกับภรรยาที่ไม่มีความเข้าใจกันจนลุกลามเกิดผลกระทบรุนแรง ความคิดเห็นไม่ตรงกันทำให้เกิดการทอดทิ้งลูก จึงไม่ต้องการเลี้ยงและไม่ สนใจโดยไม่ได้คำนึงถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาจากการทอดทิ้งลูก เพราะคิดว่าต้องเป็นภาระให้กับตนเองไปตลอด ทำให้มีผลกระทบกับความรู้สึกโดยตรงของผู้วิจัย เนื่องจากการหย่าร้างทำให้ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงคนเดียว ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถเลี้ยงบุตรได้อย่างสมบูรณ์แบบ จึงเกิดปัญหาที่เป็นผลกระทบในการดำรงชีวิต จนเกิดเป็นที่มาและแนวคิดเริ่มต้นนำมาซึ่งการค้นคว้ารูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเริ่มจากการได้รับแรงบันดาลใจเรื่องความรักความผูกพันที่มีต่อบุตรสาวในการดำรงชีวิตประจำวัน การเดินทางไปรับไปส่งที่โรงเรียน อุปกรณ์ของใช้ ของเล่น ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับบุตรสาว การได้รับรู้ถึงความรู้สึกต่างๆที่บุตรสาวได้แสดงออกในช่วงวัยต่างๆ จนทำให้ผู้วิจัยในฐานะพ่อมีความประทับใจ จึงได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองจนมองข้ามในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว จึงมุ่งเน้นการแสวงหาความสุขของบุตรสาวมากกว่าที่จะคิดถึงอดีตที่ผ่านมา และนำมาสู่กระบวนการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” ใช้แรงบันดาลใจจากปัญหาต่างๆเปลี่ยนเป็นความรักความสุขที่มีต่อบุตรสาวในครอบครัวโดยตรงที่จะทำให้ “เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงลบให้กลับมาเป็นเชิงบวก” โดยการนำเสนอผลงานด้วยเทคนิคจิตรกรรมสื่อผสม ใช้สีสันต์สดใส บรรยากาศของสี พื้นผิว องค์ประกอบเทคนิควิธีการต่างๆ ฯลฯ ที่จะชักจูงจิตใจและอารมณ์ความรู้สึกของคนเป็นพ่อและแม่ ผู้ชมผลงาน ได้ตระหนักถึงองค์ประกอบที่สมบูรณ์ของครอบครัว ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จะเป็นผลงานทัศนศิลป์โดยการแสดงออกทางด้านรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม ให้มีความสมบูรณ์ทางด้านทัศนธาตุเพื่อให้สอดคล้องตรงตามเนื้อหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผลงานชุดนี้จะเป็นสิ่งเยียวยาให้สถาบันครอบครัวที่ประสบปัญหาให้กลับมา มีความรักความสุขตลอดไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” ที่สร้างสรรค์ผ่านแนวคิดของข้าพเจ้าพบกับความทุกข์จึงทำให้ต้องเป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยวเลี้ยงลูกสาวหนึ่งเดียวที่ชื่อ “กันตา” ด้วยความรักความเมตตา และถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านรูปทรงและสีเป็นผลงานจิตรกรรมเทคนิคผสม เพื่อเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความงาม ความรักและความสุขที่มีต่อกันตาและข้าพเจ้า
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ผลงานกับศิลปิน 3 คน ได้แก่ นอร์แมน รอคเวลล์ (Norman Rockwell) มาร์ค ชากาล (marc chagall) และสุรเดช แก้วท่าไม้
3. เพื่อนำเสนอผลงานจิตรกรรมชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” สู่สาธารณะชนในรูปแบบของการจัดแสดงนิทรรศการผลงานจิตรกรรมโดยใช้หอศิลป์หรือพิพิธภัณฑ์เป็นสถานที่ในการจัดแสดง พร้อมทั้งจัดเผยแพร่ในรูปแบบสูจิบัตร

กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

สมมุติฐานของการศึกษา

การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ เทคนิคจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) ที่เกิดจากความรู้สึกถึงแรงบันดาลใจ จากปัญหาต่างๆภายในตนเอง ครอบครัว จนเปลี่ยนเป็นความรักความสุขที่มีต่อบุตรสาวโดยตรงอันเป็นที่รักของสมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้า จึง “เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงลบให้กลับมาเป็นเชิงบวก” ผู้วิจัยได้ทดลองคิดค้นหาวิธีการพัฒนาเทคนิคและ

ความคิดสร้างสรรค์ที่แสดงออกด้วยการใช้รูปร่าง รูปทรง สี แสง เงา พื้นผิว ที่มีลักษณะการจัดภาพที่แบบราบเป็น 2 มิติ โดยแบ่งเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) จำนวนผลงาน 1 ชุด/ 2 ชิ้น ที่มีเนื้อหาที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกันรวมทั้งสิ้น 4 ชุด 8 ชิ้นงาน ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร ให้มีความสมบูรณ์ทางด้านทัศนธาตุจัดเป็นองค์ประกอบศิลป์ในงานทัศนศิลป์ร่วมสมัย เพื่อให้สอดคล้องตรงตามเนื้อหาที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะทำให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ขอบเขตของการศึกษาและสร้างสรรค์

1. ศึกษาข้อมูลจริงประสบการณ์ตรงที่เกิดจากความรู้สึก ของความรักความผูกพันความทรงจำในอดีตนำมาเป็นแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ จิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art)
2. ผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่สร้างขึ้นจะอาศัยเทคนิคเฉพาะตัว โครงสร้างวัตถุต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับผู้วิจัยและตัวบุตรสาว ใช้ทัศนธาตุทางศิลปะเป็นตัวกำหนดรูปแบบเทคนิคให้เกิดรูปร่าง รูปทรง ใหม่ เช่นในรูปแบบ การสร้างสรรค์กึ่งนามธรรม (Semi Abstract)

ขั้นตอนของการศึกษาและสร้างสรรค์

1. รวบรวมข้อมูล คือ ศึกษาข้อมูลกระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต สื่อต่างๆ ทดลองเทคนิคใหม่ทางด้านจิตรกรรมที่ผู้วิจัยสนใจ ขั้นตอนสรุปผลงานจากข้อมูลที่ได้ เช่น รูปภาพของวัตถุต่างๆ หรือ รูปภาพก้นตา
2. การวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรค์ภาพร่าง คือ การนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาคัดเลือกและทำการร่างภาพด้วยการวาดเส้นเพื่อค้นหาโครงสร้างในงานจิตรกรรม
3. การสร้างสรรค์ผลงานจริง คือการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเทคนิคผสม เช่น การใช้สีไม้ สีน้ำ สีอะคริลิระบายบนร่องรอยที่เกิดจากงานภาพพิมพ์เทคนิคโมนอปรินท์ แสดงออกในลักษณะรูปแบบกึ่งนามธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความรักความผูกพัน (Attachment)** คือ ได้รับแรงบันดาลใจ ที่มีต่อบุตรสาวจากการเล็งดูให้ความรักความเอาใจใส่ในการดำรงชีวิตประจำวัน ได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่บุตรสาวได้แสดงออกในช่วงวัยต่างๆ ซึ่งเป็นความทรงจำที่สวยงาม จนทำให้ข้าพเจ้าในฐานะพ่อ มีความประทับใจในความรักความผูกพันที่มีต่อบุตรสาว

2. **จิตรกรรม (Painting)** คือ การสร้างสรรค์งานศิลปะ เทคนิค 2 มิติ ที่ต้องแสดงออกด้วยการใช้สีและวาดภาพลักษณะวิธีการประกอบสร้างรูปร่าง รูปทรง เส้น แสง เงา พื้นผิว โดยผ่านแผ่นผลงานที่แบนราบ

3. **ศิลปะสื่อผสม (Mixed Media Art)** ผลงานนิทานนิพนธ์ชุดนี้คือ การสร้างสรรค์ด้วยด้วยเทคนิควิธีการต่างๆที่สร้างขึ้นจะอาศัยเทคนิคเฉพาะตัว โครงสร้างวัตถุรูปร่าง รูปทรงที่มีความสัมพันธ์กับข้าพเจ้าและตัวบุตรสาว วาดภาพในช่วงวัยต่างๆ ซึ่งเป็นความทรงจำที่สวยงามของบุตรสาว จนทำให้การสร้างพื้นผิวร่องรอยต่างๆที่รองรับในตัวผลงานด้วยการใช้ แผ่นโลหะ แผ่นพีวีบีบอร์ด แผ่นอะคริลิกขาวขุ่น แผ่นโฟมเรียบ วัสดุสังเคราะห์เช่นของเล่นเด็ก มาเป็นแม่พิมพ์ ทดลองระบายสีน้ำ สีฝุ่น แล้วพิมพ์ลงบนตัวผลงาน ใช้น้ำมันทินเนอร์หรือน้ำมันสนเช็ดด้วยสำลีบนภาพต้นแบบและพิมพ์ลงบนตัวผลงานเขียนแสงเงาด้วยสีดินสอผสมด้วยน้ำหนักของดินสอดำ จนเป็นผลงานทัศนศิลป์โดยการแสดงออกทางด้านรูปแบบสื่อผสม ให้มีความสมบูรณ์ทางด้านทัศนธาตุเพื่อให้สอดคล้องตรงตามเนื้อหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. กระดาษวาดเขียน กระดาษสี เฟรมไม้อัด กระดาษสา แผ่นโลหะ แผ่นโฟม ฯลฯ
2. แท่งถ่าน ดินสอดำเบอร์ต่างๆ สีดินสอ สีน้ำ สีอะคริลิก สีโปสเตอร์ สีฝุ่น ฯลฯ
3. ยางลบ กาว กรรไกร ปากกาสีดำ พู่กัน น้ำมันสน ทินเนอร์ สำลี ฟ็อกกี้ฉีดน้ำ ฯลฯ
4. หนังสือศิลปะ หุ่นนิ่ง ของเล่น ต้นแบบ สื่อจากคอมพิวเตอร์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์

งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์ (โดยประมาณ) ไม่เกิน 40,000 บาท

ตารางแสดงรายการงบประมาณในการสร้างสรรค์

รายการ	จำนวนเงิน/บาท
ค่าอุปกรณ์ในการทำงาน	10,000 บาท
ค่ากรอบไม้ติดตั้งผลงาน	10,000 บาท
ค่าเดินทาง	15,000 บาท
ค่าจัดทำเอกสาร	5,000 บาท
รวม	40,000 บาท

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อต้องการแสดงออกถึงการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า จึงเป็นที่มาและแรงบันดาลใจเริ่มต้น นำมาซึ่งการค้นคว้ารูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ในหัวข้อเรื่อง “ ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า ”
2. เพื่อต้องการนำเสนอรูปแบบ แนวความคิด จากเรื่องราวของบุตรสาว จึงได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองที่ได้รับผลกระทบในทางลบ ให้มองข้ามในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว จึงมุ่งเน้นการแสวงหาความสุขของบุตรสาวมากกว่าที่จะคิดถึงอดีตที่ผ่านมา
3. เพื่อต้องการนำเสนอถ่ายทอดประสบการณ์ พ่อเลี้ยงเดี่ยว ให้ได้รับรู้ถึงความรู้สึกของบุตรสาวที่ได้แสดงออกในช่วงวัยต่างๆซึ่งเป็นความทรงจำที่สวยงาม จนทำให้ข้าพเจ้าในฐานะพ่อ มีความประทับใจในความรักความผูกพันที่มีต่อบุตรสาว เป็นสิ่งเยียวยาและสะท้อนให้สถาบันครอบครัวที่ประสบปัญหาให้กลับมามีความรักความสุขตลอดไป

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” เป็นแนวความคิดที่เกิดจากผลกระทบกับความรู้สึกโดยตรงของข้าพเจ้าและบุตรสาว เนื่องจากการหย่าร้างทำให้ข้าพเจ้าต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงผู้เดียว เป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยว ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถเลี้ยงบุตรให้ได้ อย่างครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ จึงเกิดปัญหาที่เป็นผลกระทบในการดำรงชีวิต แต่ด้วยความรักความผูกพันที่ข้าพเจ้ามีต่อบุตรสาวจึงมอบการเลี้ยงดูให้ความรักความเอาใจใส่ในการดำรงชีวิตประจำวัน และเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญสำหรับข้าพเจ้าผู้เป็นพ่อและกันตาบุตรสาว จากความรู้สึกถึงความทุกข์กับช่วงเวลาของความรักความผูกพันดังกล่าว จึงเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมรูปแบบเทคนิคผสม เพื่อเป็นบันทึกและสื่อถึงความดีงาม ความรักความผูกพันระหว่างพ่อและลูก

จากที่ได้สร้างสรรค์ผลงานมาแล้วนั้นจึงได้ทำการศึกษาส่วนสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องในผลงาน โดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 สุนทรียะในวัตถุ

1.2 กระบวนการสื่อความหมายทางสัญลักษณ์

1.3 ลัทธิสัญลักษณ์นิยม (SYMBOLISM)

1.4 ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (SURREALISM)

2. การศึกษาอิทธิพลทางศิลปะที่เกี่ยวข้องกับผู้สร้างสรรค์

2.1 ศิลปะกึ่งนามธรรม

2.1.1 ศิลปะนามธรรมและกึ่งนามธรรมในประเทศไทย

3. การศึกษาและวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่เกี่ยวข้องกับผู้สร้างสรรค์

3.1 นอร์แมน รอคเวลล์ (Norman Rockwell)

3.2 มาร์ค ชากัล (Marc Chagall)

3.3 สุธเดซ แก้วท่าไม้

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 สุนทรียะในวัตถุ

ความหมายคำนิยามของสุนทรียภาพ และนักทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) เป็นศัพท์คำใหม่ทบัญญัติขึ้นโดย Alexander Gottlieb Baumgarte เป็นนักปรัชญาชาวเยอรมันซึ่งก่อนหน้านั้นราว 2000 กว่าปีก่อน นักปราชญ์สมัยกรีก เพลโต อริสโตเติล กล่าวถึงแต่เรื่องความงาม ความสะเนใจ ซึ่งเป็นความรู้สึกทางการรับรู้ (Sense Perception) ของมนุษย์ปัญหาที่มักมีการโต้เถียงกันได้แก่ความงามคืออะไร ค่าของความงามนั้นเป็นจริงมีอยู่โดยตัวของมันเองหรือไม่หรือว่าค่าของความงามเป็นเพียงความชอบความที่เราใช้กับ สิ่งที่เราชอบ ความงามกับสิ่งที่ยามสัมพันธ์กันอย่างไร มีมาตรการวัดตายตัวอะไรหรือไม่ ที่ทำให้เราตัดสินใจได้ว่าสิ่งนั้นงามหรือไม่งาม สุนทรียศาสตร์นับว่าเป็นแขนงหนึ่งของปรัชญาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาคคุณค่า (Axiology) ในสมัยก่อนวิชานี้เป็นที่รู้จักกันในรูปของวิชา “ทฤษฎี แห่งความงาม” (Theory of Beauty) และ Baumgarte ได้ให้ความหมายใหม่ไว้ว่าการรับรู้และชื่นชม ความงาม ว่าสุนทรียภาพนั้นเป็นเรื่องของอัตวิสัย (Subjective) ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมให้คุณค่าใน สุนทรียภาพแตกต่างกันออกไป¹

สุนทรียศาสตร์หลักปรัชญาศิลปะ ทฤษฎีทัศนศิลป์ ศิลปวิจารณ์ ได้ให้ความหมายของคำว่า สุนทรียศาสตร์ดังนั้นสุนทรียศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่องของความงามหรือสุนทรียภาพ เป็นสาขาหนึ่งในวิชาปรัชญาคคุณค่า หรืออรรถวิทยา มีวิธีวิทยาด้วยทฤษฎีแห่งความรู้หรือญาณ วิทยาซึ่งเป็นปรัชญาที่ปูพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของศิลปกรรมทั่วไป พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 814) ให้ความหมายของคำว่า “สุนทรียะ” คือ เรื่องเกี่ยวกับความนิยม ความงาม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2539: 827) ให้ความหมาย “สุนทรียภาพ” ไว้ว่า ความเข้าใจและความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อความงามในธรรมชาติหรือ งานศิลปะ นักปรัชญาเลือกเอาคำว่า Aesthetics มาใช้ ซึ่งหมายถึงศาสตร์ของการรับรู้ก็เพราะมีความเห็นว่าการรับรู้ ประสบการณ์ศิลปะนั้นเป็นสื่อทางความรู้อย่างหนึ่งสำหรับผู้แสวงหา ไม่ว่าจะการรับรู้จะเกิดจากผลงานที่มนุษย์สร้าง หรือจากธรรมชาติก็นับว่าเป็นประโยชน์และมีคุณค่าทั้งสิ้น

ความงามเป็นเรื่องของคุณค่า (Value) เป็นคุณค่าทางสุนทรียะ ไม่ใช่คุณค่าทางเศรษฐกิจที่หาคุณค่าทางวัตถุ คุณค่าทางความงามนั้นใกล้เคียงกับคุณค่าทางศาสนา ซึ่งเป็นเรื่องของความดี ความงามให้ความยินดี และให้ความพึงพอใจได้ในทันทีโดยไม่มีเหตุผล และความยินดีนั้นจะไม่มีใครมาบังคับ เป็นความสุขที่ให้เปล่าให้แก่คนที่มองเห็นคุณค่าจากตาที่มองเห็นถึงความงามนั้น ความงาม

---

¹ Alexander Gottlieb Baumgarte. 1750. *Aesthetica scripta*. University of Michigan Collection americana. Americana: Publisher impens. I.C. Kleyb. 413

นั้นเกี่ยวข้องกับวัตถุก็จริง แต่มันเริ่มขึ้นที่อารมณ์ของคนมิได้เริ่มที่ตัววัตถุ ความงามจึงเป็นอารมณ์แห่งความสุขารมณ์ ความงามนั้นยังมีความสอดคล้องกับความจริงและความดีอีกด้วย ทั้งนี้ก็เพราะ ความงาม ความจริง ความดี ล้วนเป็นเรื่องที่เป็นคุณค่าที่จะนำพาความสุขให้ผู้ที่รับรู้ถึงคุณค่าได้ เช่นเดียวกัน²

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความงามและคุณค่าที่ซ่อนเร้นอยู่ในสิ่งของและวัตถุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับข้าพเจ้าและกันตาลูกสาว ความสุขที่วัตถุ เช่น ตุ๊กตา หรือเสื้อผ้านั้นทำให้ทำให้เกิดความสุข ความงามเมื่อได้ใช้งานและมองเห็น และรูปทรงของวัตถุนั้นก็สร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรม

1.2 กระบวนการสื่อความหมายทางสัญญาณ

นักปรัชญาชาวอเมริกัน ชาร์ลส์แซนเดอร์ส เพียร์ส (Charles Sanders Peirce) ได้กล่าวไว้ในเรื่องลักษณะของสัญญาณ (Sign) และรูป สัญลักษณ์ (Signifier) ตามแนวคิดที่ได้ให้ความสนใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวสัญญาณกับ “วัตถุจริง” และ “สัญญาณที่เป็นภาพ” มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสัญญาณและรูปสัญลักษณ์ โดยจัดแบ่งประเภทของสัญญาณออกเป็น 3 แบบ คือ 1. Icon เป็นสัญญาณที่มีรูปร่างหน้าตาคล้ายกับวัตถุมากที่สุด เช่น ภาพถ่าย รูปปั้น รูปวาด โดยการถอดรหัสของ Icon เพียงแค่เห็นก็สามารถถอด ความหมายถึงตัววัตถุได้ง่าย 2. Index เป็นสัญญาณที่มีความเกี่ยวพันแบบเป็นเหตุเป็นผลโดยตรงกับวัตถุที่มีอยู่ จริงเช่น ควันไฟเป็น Index ของไฟ หรือรอยเท้าสัตว์ก็จะเชื่อมโยงถึงสัตว์การถอดรหัสของ Index จึงจำเป็นต้องอาศัยเหตุผลเชื่อมโยงเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง Index กับวัตถุจริง 3. Symbol เป็นสัญญาณที่ไม่มีความเกี่ยวพันเชื่อมโยงอันใดเลย ระหว่างตัวสัญญาณกับวัตถุจริง หากแต่ความหมายเกิดจากการตกลงร่วมกัน ในหมู่ผู้ใช้สัญญาณ เช่น ตัวอักษร หรือโลโก้ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นการถอดรหัสจึงจำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ใช้สัญญาณ³

ส่วนประกอบของแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางความคิดกับการรับรู้ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการยกระดับตัวตนผ่านวัตถุสวยงาม บนพื้นที่ในสังคมโลกแห่งทุนนิยมสมัยใหม่ ซึ่งมีความหมายตรงกับภาษาบาลีและสันสกฤตว่า วัสดุ รับมาใช้ทั้ง 2 คำ แต่ใช้ในความหมายต่างกัน วัตถุ หมายถึง สิ่งของทั่วไป แต่คำ ว่า วัสดุ หมายถึงสิ่งของที่นำมาใช้เพื่อ

² ชลุด นิมสมอ, (องค์ประกอบของศิลปะ, กรุงเทพฯ: อัมรินทร์, 2553), 11-12.

³ Charles Sanders Peirce. 1984. **Semiotic characteristics of the architectural design based on the model.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2564, เข้าถึงได้จาก <https://books.google.co.th>

วัตถุประสงค้อย่างใดอย่างหนึ่ง คำนิยามของนักทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยบาร์ตส์กับแนวคิดทฤษฎีสัญญาวิทยา (Semiology) หรือสัญศาสตร์ (Semiotics) กระบวนการสื่อความหมายสัญญาณ (Sign) และ รูปสัญลักษณ์ (Signifier) ได้สนใจศึกษาสัญญาณประเภทความหมายโดยนัยยะ (Connotative Meaning) เนื่องจากมองว่า เป็นความหมายที่มีความสำคัญ อย่างแท้จริงในแง่ของการรับรู้และ ความหมาย โดยนัยยะยังสามารถอธิบายไปได้อีกหลายแนวคิด ซึ่งในข้อนี้เป็นการตีความในระดับที่มีปัจจัยทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งไม่ได้เกิดจากตัวของสัญญาณเอง เป็นการอธิบายถึง ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสัญญาณกระทบกับความรู้สึก หรืออารมณ์ของผู้ใช้และคุณค่าทางวัฒนธรรม ซึ่งสัญญาณในข้อนี้ จะทำหน้าที่ 2 ประการ คือ ถ่ายทอดความหมายโดยนัยยะแฝง และถ่ายทอด ความหมายในลักษณะมายาคติซึ่งเรียกว่า กระบวนการในการเปลี่ยนแปลง ลดทอน ปกปิด บิดเบือนฐานะ อำพราง การเป็นสัญญาณของสรรพสิ่งในสังคมให้กลายเป็นเรื่องของธรรมชาติเป็นสิ่ง ปกติธรรมดา หรือความคุ้นชิน

แฟร์ดีน็อง เดอ โซซูร์ (Ferdinand de Saussure)⁴ ได้กล่าวไว้ในเรื่อง สัญญาณกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมาย (Signifier) และตัวหมายถึง (Signified) โดยระบุว่า สัญญาณ มี 2 มิติ มิติที่ 1 คือ มิติที่เป็นส่วนร่วมซึ่งเรียกว่า “ภาษา” หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้และมิติที่ 2 คือ “คำพูด” หรือลีลาการใช้และเสนอว่า สัญญาณย่อยตัวหนึ่งจะยังไม่มี ความหมายในตัวเองจนกว่าจะไปเทียบเคียงกับสัญญาณย่อยตัวอื่น ๆ ที่อาศัยการเปรียบเทียบแบบคู่ตรงข้าม (Binary Opposition) ได้ทำการแยกแยะประเภทและระดับของความหมายที่บรรจุอยู่ในสัญญาณออกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ ความหมายโดยอรรถ (Denotative Meaning) อันได้แก่ความหมายที่ เข้าใจกันตามตัวอักษรซึ่งเป็นความหมายที่เข้าใจตรงกันโดยส่วนใหญ่ตัว อย่างเช่น ความหมายที่มีการระบุในพจนานุกรม เช่น แม่ คือสตรีผู้ให้กำเนิดลูก หมี่เป็นสัตว์สี่เท้า เป็นต้น ประเภทที่สอง คือ ความหมายโดยนัยยะ (Connotative Meaning) ได้แก่ความหมาย ทางอ้อมที่เกิดจากข้อตกลงหรือความเข้าใจเฉพาะกลุ่มหรือเกิดจากประสบการณ์เฉพาะของบุคคล เช่น เวลาพูดถึง “แม่” บางคนอาจนึกถึงความอบอุ่นบางคนอาจนึกถึงความเข้มงวด หรือบางคนอาจ นึกไปถึงประสบการณ์อันขมขื่นเนื่องจากโดนแม่ทิ้งในวัยเด็ก

ข้าพเจ้ามีความประทับใจในวัตถุและความหมายที่สัมพันธ์ซ่อนอยู่ภายในวัตถุที่ เกี่ยวข้องกับลูกสาวของข้าพเจ้า ชื่อ “กันตา” มีความประทับใจและสร้างความสุขให้ลูก เช่น ตุ๊กตาหมี่ ม้า เป็นต้น เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นวัตถุนั้นทำให้รู้สึกได้ถึงความสุขที่กันตาได้รับทำให้ข้าพเจ้ารับรู้ได้ถึง ความงาม

---

⁴ Saussure, F. de (1960). Course in General Linguistics, ed. C. Bally and A. Sechehaye in collaboration with A. Reidlinger, trans. W. Baskin, London, Peter Owen (rev. edn. 1974). First published in 1916.

และความสุขที่มีอยู่ในวัตถุนั้น สุนทรียะในวัตถุนั้นได้สร้างแรงบันดาลใจในเรื่องสัญลักษณ์ที่จะปรากฏอยู่ในงานจิตรกรรมเทคนิคผสมรูปแบบกึ่งนามธรรม

1.3 ลัทธิสัญลักษณ์นิยม (SYMBOLISM)

“สัญลักษณ์นิยม”ซึ่งยึดถือเอาจินตนาการของความฝัน อารมณ์สะเทือนใจและเรื่องราวลึกลับต่างๆเป็นสาระสำคัญในการสร้างงาน โดยลัทธินี้มีความผูกพันกับกลุ่มลัทธิสังเคราะห์นิยม (Syntheism หรือ Cloissonnism) อยู่มาก ทั้งสองลัทธิต่างเริ่มขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1885-1886 ในทางด้านวรรณกรรมก่อน ครั้นต่อมาในปี ค.ศ. 1889 โกแก็งและศิลปินจากเมืองปองตาวอง จึงได้นำความคิดของริมโบด์ (บทประพันธ์เรื่อง “การส่องสว่าง” illumination) มาใช้โดยการศึกษาค้นคว้า อีกทั้งยังได้ตัดแสดงงานนิทรรศการต่อสาธารณะ มีเรื่องราวเนื้อหาสาระการแสดงออกถึงความคิด อารมณ์ และจินตนาการ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือปฏิเสธการเสนอรูปตามธรรมชาติที่ตามองเห็น การใช้สีของกลุ่มนี้ใช้สีที่สดใสและแบน

หลักสำคัญของคตินิยมศิลปะนี้ ไม่นิยมจำลองแบบจากธรรมชาติ แต่ต้องการแสดงความจริงภายในใจ พวกเขาปฏิเสธการใช้หลักเกณฑ์ทางทัศนียวิทยา ไม่ยอมรับหลักการวิเคราะห์เรื่องแสงสีของกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ แต่ยอมรับหลักการสังเคราะห์ของโปรแกรมในเรื่องสีแสงมีการนิยมนิยามสีให้เกิดความแบน การตกแต่งภาพก็มีแนวโน้มไปทางด้านการแสดงรูปทรงและสีนี้จุดประสงค์ปลูกเร้าความคิดจินตนาการไปสู่ความฝันและอารมณ์สะเทือนใจ⁵

ภาพที่ 1 Odilon Redon (1840–1916), Ophelia (1900-05), สีพาสเทลบนกระดาษบนกระดาษแข็ง, 50.5 x 67.3 ซม., ของสะสมส่วนตัว วิกิมีเดียคอมมอนส์

ที่มา Odilon Redon (1840–1916), Ophelia (1900-05), เข้าถึงเมื่อ 18 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก https://eclectic1327.rssing.com/chan-59327414/all_p18.html

⁵ กัจจกร สุนพงษ์ศรี, ศิลปะสมัยใหม่, (กรุงเทพฯ : บริษัท วี.พรินท์1991จำกัด, 2554), 109-110.

ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับสัญลักษณ์ที่ได้เพิ่มเติมเข้าไปในงานจิตรกรรม เช่น รูปทรงตุ๊กตา ดอกไม้ เป็นต้น โดยได้สกัดตัดทอนรูปทรงที่เป็นจริงออกไปและเพิ่มเติมจินตนาการเข้าไปด้วยเช่น การปรับเปลี่ยนสี ปรับเปลี่ยนขนาดและไม่คำนึงถึงความเป็นจริงของทัศนียวิทยา เพื่อให้ภาพจิตรกรรมนั้นแสดงอารมณ์ถึงความสุข ความรัก

1.4 ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (SURREALISM)

ลัทธินี้คือการศึกษาความฝัน และการบรรยายความฝัน ความสนใจเกี่ยวกับเวทมนตร์ มายา เครื่องมือของใช้เกี่ยวกับชาวอานารยะและจิตไร้สำนึก เราอาจจะกล่าวได้ว่าในขณะนั้นลัทธิเหนือจริงมีอยู่ด้วยกัน 2 แบบ ประเภทแรกสร้างขึ้นโดยอาศัยกรรมวิธีการวาดภาพแบบชัดเจน แน่นอนตามหลักอะครเดมิก ออกมาเป็นจินตภาพแปลกประหลาดที่สามารถระบุลักษณะกายภาพของรูปทรงได้ ศิลปินที่มีชื่อเสียงในจิตรกรรมแนวนี้นี้ได้แก่ ซาลวาดอร์ ดาลี และเรเน่ มากริตต์ ส่วนศิลปะเซอร์เรียลลิสม์อีกประเภทหนึ่งคือ การระงับจิตสำนึกปล่อยให้จิตไร้สำนึกออกมาในระดับที่ต่าง ๆ กัน และรูปแบบของงานที่ออกมาจะมีลักษณะแบบนามธรรม ซึ่งยังคงมีรูปปลักและร่องรอยของที่มาต่าง ๆ นานา⁶

ชื่อของลัทธินี้ได้รับการขนานนามโดยอพลลิแนร์ ในปี ค.ศ. 1917 มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่การแสดงออกของจิตไร้สำนึกอย่างอิสระปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝันและอารมณ์ จินตนาการ ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ได้ค้นคว้าหาเรื่องของความชัดเจนในชีวิต ขยายหลักตรรกวิทยาให้กว้างขวาง และในการมองสังขารธรรม (REALITY) โดยรวมสิ่งเหล่านี้ให้เป็นเรื่องของสัญชาตญาณ จิตไร้สำนึก และความฝัน จุดมุ่งหมายใหญ่ๆ คือ ผสมผสานสิ่งที่แตกต่างกัน ลัทธิต่างๆ ที่มีได้เกี่ยวข้องกัน และเทคนิคที่ไม่เหมือนกัน ปล่อยให้จิตสำนึกให้มีอิสระ ไม่ยึดเหนี่ยว และมีแนวไปในทางโกหกสร้างความฝันเอาตามใจชอบ ผสมผสานความคิดและความฝันเข้าด้วยกัน ระหว่างรูปทรงคนและรูปทรงสัตว์ ดังเช่นศิลปินในอดีตที่เคยทำมาก่อนเช่น บ็อช (BOSCH), อาร์คิมโบลดี (ARCHIMBOLDI), พินาเนลี (PIRANESI), โงยา (GOYA), รอปส์ (ROPS) หรือจิตรกรกลุ่มสมัยใหม่ เช่น เรอดอง (REDON) เด คิริโก (DE CHIRICO), และชากาล (CHAGALL) ซึ่งล้วนเป็นจิตรกรที่สร้างงานคามอุดมการณ์ที่ใกล้เคียงกับเซอร์เรียลลิสม์ทั้งสิ้น ตามทฤษฎีของฟรอยด์ เรื่องจิตไร้สำนึก (UNCONSCIOUS) และเทคนิคหลายอย่างในเรื่องการปฏิบัติอย่างปราศจากการควบคุมของจิต ผ่านการทำโดยไม่คำนึงเหตุผล และเป็นการแรงกระตุ้นภายในให้ได้ปลดปล่อยแสดงออกมา

⁶ จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, **โลกศิลปะศตวรรษที่ 20**, (กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์, 2545),

หลักสุนทรียภาพของศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ กล่าวโดยทั่วไปแล้วลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ก็เช่นเดียวกับดาราและฟิวเจอร์ลิซึม คือ มีรูปแบบการแสดงออกในเรื่องของชีวิตมากกว่าจะแสดงในของสุนทรียภาพวัตถุประสงค์สำคัญของลัทธินี้คือต้องการปลดปล่อยทหรณะที่ค้ำึงถึงแต่ความมีเหตุมีผลของความเป็นจริงออกไปโดยผ่านกรรมวิธีที่แน่นอนนั้น ให้มีความยืดหยุ่นด้วยการยึดมั่นในเหตุผลอันอิสระต่อการแนะนำให้มนุษย์เข้าใจในสิ่งใหม่ในประสบการณ์อันกว้างใหญ่ของแต่ละคน ในขอบเขตที่สร้างขึ้นระหว่างโลกภายนอกที่ถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นจริงกับโลกภายในของมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นในจิตใจ

ความคิดในลัทธินี้สืบเนื่องมาจากประสบการณ์ต่างๆของพวกดาตา และโดยเฉพาะจากผลงานด้านการประพันธ์ที่มีความผันอันปลดจากหลักปรัชญาของเฮเกลในเรื่องวิชาวิธีที่ว่าด้วยการจระไนแยกแยะเหตุและผลและจากหลักการวิเคราะห์จิตตามแบบฉบับของฟรอยด์ ออเดรเบรอตงมีความเห็นว่า ความรู้สึกอันแท้จริงที่มาจากเหตุผลอันสมบูรณ์ของเรานั้นครอบคลุมได้เพียงเสี้ยวหนึ่งในส่วนที่แคบๆในประสบการณ์ของเราเท่านั้น ซึ่งทำให้เข้าใจผิดในเรื่องความจริงทั้งหมดต่างถูกรวบรวมและเก็บกดครอบงำไว้ด้วยคำและเหตุผล เขาไม่เห็นด้วยกับความมีเหตุผลของสากลจักรวาลเพราะว่าไม่ได้สดโลกที่แท้จริงจากจินตนาการที่มีรากอยู่ในความผันอันปลดลาต วิจิตรพิสดารในมโนภาพและจากความรู้สึก ซึ่งบางขณะเกิดขึ้นเองภายในใจความพยายามที่เกิดขึ้นของเซอร์เรียลลิสม์ได้รวมตัวขยายวงกว้างออกไปเป็นการรวบรวมที่ยิ่งใหญ่กว่าการรวมเอาความชำนาญที่มีอยู่ในโลกมนุษย์คิดขึ้นแนวความคิดใหม่นี้ถูกครอบงำด้วยคตินิยมของความงามแบบสมัยใหม่ของจิตวิทยาและความรู้ในศาสตร์ใหม่ๆ

กระบวนแบบศิลปะของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ศิลปินในกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ด้วยกันเองอาจแบ่งผลงานเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กระบวนแบบ (STYLE) คือ พวก เวลิสติก เซอร์เรียลลิสม์ (VERISTIC SURREALISM) และพวก แอ็บโซลูท เซอร์เรียลลิสม์ (ABSOLUTE SURREALISM) กลุ่ม เวลิสติก เซอร์เรียลลิสม์ หรือผู้สร้างงานให้เสมือนจริงที่สุดขายผลงานในอดีตทั่วไปเป็นลักษณะรูปแบบที่สำคัญของเซอร์เรียลลิสม์สากลและยังดำรงความสำคัญเป็นที่นิยมตลอดมาจนทุกวันนี้ เป็นกลุ่มที่มีแนวการแสดงออกให้เห็นอารมณ์บุคลิกภาพและความเชี่ยวชาญในฝีมือโครงเรื่องยังคงหยิบยืมวิธีการแบบเหมือนจริงตามธรรมชาติ แล้วนำมาขยายผสมผสานกับเรื่องความฝันดังตัวอย่างเช่นนำความงดงามของภูมิประเทศบวกเข้ากับเรื่องราวที่ลึกลับของสิ่งต่างๆที่ถูกสร้าง รูปร่างเต็มไปด้วยอารมณ์จินตนาการของความฝัน ความจริงแล้วพวกดาตาและพวกเมตตาพิสิคส์ได้สร้างความคิดขึ้นพื้นฐานรวมทั้งกรรมวิธีนี้ขึ้นมาก่อนแล้ว กล่าวคือศิลปินได้นำภาพที่ปรากฏอยู่ในสายตาจากสภาพธรรมชาติมารับใช้ในฐานะ เพื่อแสดงเรื่องราวบรรยายประสบการณ์ในชีวิตของศิลปินโลกแห่งความจริงของสรรพสิ่งต่างๆ ตามธรรมชาติเปลี่ยนรูปมาเป็นความฝันและผูกฝันแปรออกมาในรูปศิลปกรรมอีกต่อหนึ่ง จิตรกรแสดงให้เห็นบรรยากาศของสภาพจิตใจ ซึ่งเข้ากันกับความคิดและ

ความเข้าใจในความจริงของเขา เรื่องส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไปถูกกันไว้ต่างหาก แต่ส่วนหนึ่งซึ่งศิลปินกลุ่มนี้ทุกคนมีความคล้ายคลึงกันคือมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การไม่เชื่อและชอบทำลายโลกแห่งความจริงที่ตามองเห็น ศิลปินเด่นๆในแนวนี้มี (มักซ์ แอนส์, มาร์ค ซากาล(marc chagall), ดาลี) ฯลฯ เป็นต้น

ภาพที่ 2 “วันเกิด” (Birthday), มาร์ค ซากาล, 13 3/4 x 39 1/4 นิ้ว, สีน้ำมันบนแผ่นไม้
ที่มา เข้าถึงเมื่อ 18 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.apollo-magazine.com/memory-and-modernity-in-chagalls-early-paintings/>

ส่วน แอ็บโซลท์ เซอร์เรียลลิสม์นั้น หรือพวกที่สร้างงานตามอำเภอใจคล้ายกับศิลปินแนวศิลปะนามธรรม ไม่ชอบวาดภาพเหมือนจริงเหมือนพวกเวริสติก เป็นแนวทางใหม่แนวทางหนึ่งซึ่งแตกแยกไปจากกลุ่มเวริสติก ซึ่งในด้านรูปแบบการแสดงออกคือมีรากฐานมาจากการค้นคว้า และค้นพบของรูปแบบบางอย่างของศิลปินร่วมสมัยดังเช่นพวกคิวบิสม์ และการวาดภาพของกลุ่มศิลปะนามธรรมซึ่งพวกแอ็บโซลท์ เซอร์เรียลลิสม์นำมาใช้ ศิลปินที่เด่นมี ฮวน มิโร, มัตตา เป็นต้น อองเดร เบรอตง ยอมรับว่าลัทธิคิวบิสม์และพวก แอ็บสแตรกท์เป็นผู้บุกเบิกที่สำคัญต่อศิลปินกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์อยู่ไม่น้อย เพราะอะไรใหม่ๆเหล่านี้ได้สังเคราะห์สิ่งใหม่และค้นคว้าเทคนิคต่างๆให้เกิดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อวงการศิลปะอย่างมาก ทำให้อาณาจักรในการแสดงออกของศิลปินเปิดกว้างมากขึ้น อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานจากความฝันจากจิตไร้สำนึก เช่นเดียวกันแตกต่างกันเพียงด้านรูปแบบ กรรมวิธี และการแสดงออกเท่านั้น⁷

รูปแบบ (STYLES) แม้ว่าจะไม่มีรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งของศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ แต่ก็มี 2 แบบอย่างที่น่าสนใจ คือ ภาพวาดที่เหมือนฝันและภาพวาดที่ใช้การเชื่อมโยงแบบอิสระ ซึ่งเซอร์เรียลลิสม์เรียกว่า ออโตเมติสม์ (AUTOMATISM) การบรรลุผลสำเร็จด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การจ้อง

⁷ กัจกร สุนพงษ์ศรี, ศิลปะสมัยใหม่, (กรุงเทพฯ : บริษัท วี.พริ้นท์ 1991 จำกัด, 2554), 343-355.

มองที่รูปแบบจนกระทั่งเกิดอาการประสาทหลอน บางครั้งศิลปินเซอร์เรียลลิสม์ก็ได้รวมเอาภาพถ่ายไว้ในงานของพวกเขา เนื่องจากพวกเขาสามารถเชื่อมโยงความจริงและความฝันได้โดยใช้เทคนิคการถ่ายภาพ หรือแค่ใช้มันแยกสิ่งที่ไม่คาดฝันออกมา ภาพที่ละเมิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ความรุนแรง และการดูหมิ่นศาสนาก็เป็นเรื่องปกติเช่นกัน⁸

ข้าพเจ้ามีความสนใจในรูปแบบของภาพจิตรกรรมลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ ในกลุ่มเวนิสติกเซอร์เรียลลิสม์ในเรื่องรูปแบบ ลดทอนความเป็นจริงของรูปทรงออกและเพิ่มเติมจินตนาการและปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมสีสันให้สดใส รูปทรงถูกลดทอนให้ดูเรียบง่าย และกำหนดสร้างบรรยากาศของพื้นที่ให้อยู่ในความคิดฝันด้วย

2. การศึกษาอิทธิพลทางศิลปะที่เกี่ยวข้องกับผู้สร้างสรรค์

2.1 ศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract Art)

รูปแบบจิตรกรรมในผลงานชุด “ความสุขของกัณตาและข้าเจ้า” มีการลดทอนรูปทรงคนจากความเป็นจริงออกและเพิ่มเติมรูปทรงวัตถุอื่นเข้าไป และมีการเพิ่มเติมรูปทรงจินตนาการที่ได้จากเทคนิคโมนาปรินท์ผสมเข้าไปด้วย จึงมีส่วนเกี่ยวข้องเชื่อมโยงได้กับศิลปะกึ่งนามธรรมและนามธรรม ซึ่งมีศิลปินและนักทฤษฎีศิลป์ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

คำว่ากึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) นั้นหมายถึง ผลงานทัศนศิลป์ที่มีลักษณะของการลดทอนสิ่งที่เห็นออก เหลือไว้แต่สิ่งสำคัญที่ต้องการเน้น โดยยังคงเหลือเค้าโครงบางส่วน เป็นคำเรียกกระบวนแบบ (Style) ในการสร้างงานจิตรศิลป์ แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้ แบบเหมือนจริง (Realistic) แบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) แบบนามธรรม (Abstract)⁹

ศิลป์ พีระศรี ได้ให้ความหมายคำว่า Abstract หมายถึง ทางใจ คติทางใจ หรือนามธรรม ซึ่งตรงข้ามกับรูปธรรมซึ่งไม่ใช่รูปเหมือนจริง ไม่เกี่ยวกับรูปทางวัตถุหรือรูปทางความคิดโดยตรง แต่คือการเอาคุณสมบัติที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในออกมาให้ปรากฏเห็น ต่างกับคำว่าอุดมคติ (Ideal) ตัวอย่างเช่น ศิลปินได้ถ่ายทอดจากการสัมผัสสะท้อนของเสียงออกมาเป็นภาพ ด้วยสีหรือทัศนธาตุอื่นๆ ตามความรู้สึกสะท้อนใจ (Emotion) ของศิลปินคนนั้น ผลงานที่ได้ก็จะเกิดเป็นมนศิลป์หรือศิลปะทางใจ (Abstract Art) เป็นต้น ทั้งนี้ภาพคติทางใจ (Abstractism) แสดงมนศิลป์หรือเรียกว่าศิลปะ

---

⁸ Andrew Graham-dixon, **Art : The Definitive Visual Guide**, (London: Dorline Kindersley, 2008), 470

⁹ กัจจกร สุนทรพงษ์ศรี, **สุนทรียศาสตร์ หลักปรัชญาศิลปะ ทฤษฎีทัศนศิลป์ ศิลปวิจารณ์**, (กรุงเทพฯ : บริษัท วี.พริ้นท์ 1991จำกัด, 2556), 275.

ทางใจ ผู้ที่จะรู้สึกชื่นชอบในคุณค่าศิลปะแบบนี้ได้จะต้องมีความคิดนึกเห็นแบบศิลปะจินตนาการ (Fantasy) ได้ จึงจะเข้าใจ¹⁰

อิทธิพล ตั้งโฉลก ได้กล่าวว่า เพื่อให้ความเข้าใจในศิลปะนามธรรมให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้นจึงขอ นำไปเปรียบเทียบกับศัพท์ทางพุทธศาสนาที่แยกแยะระหว่าง “รูป” หรือ “รูปธรรม” กับ “นาม” หรือ “นามธรรม” นั่นคือ “รูป” คือ ร่างกายอันเป็นส่วนที่มองเห็นได้ และ “นาม” คือ ส่วนของจิตใจและ สภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่มองไม่เห็น ในทางศิลปะแบบ “รูปธรรม” ก็คือศิลปะที่อาศัย “รูป” ของ วัตถุที่เหมือนจริง บอกเล่าเรื่องราวและความหมาย ส่วนศิลปะนามธรรมก็คือศิลปะที่อาศัยทัศนธาตุ ในการสื่อถึงสภาวะจิตใจและอารมณ์ความรู้สึกโดยตรง เมื่อพิจารณาศิลปะนามธรรมลึกเข้าไปให้ ละเอียดแล้วก็จะพบว่าศิลปะนามธรรมอาจจะถูกแยกออกได้เป็นสองกลุ่มคือ

1. กลุ่มแอบสแตรก อาร์ต (Abstract Art) ซึ่งความหมายของคำตรงตัว แปลว่า ย่อ สรุปลง ไม่มีตัวตน หรือไม่มีรูป ศิลปกรรมนามธรรมกลุ่มแรกนี้มี วาซิลี คันดินสกี เป็นผู้ค้นคิด ศิลปะกลุ่ม นี้มีจุดบันดาลใจจากโลกจากธรรมชาติ แต่ศิลปินมิได้จำลองมาโดยตรง เขาจะใช้วิธีสกัด หรือ กลั่นกรอง หรือวิเคราะห์และสรุป (Abstraction) เอาเฉพาะแก่นแท้ของธรรมชาติมาแสดงออกโดย ตัดทิ้งสิ่งที่ไม่ใช่สาระนั่นคือรูปทรงที่เป็นเพียงเปลือกนอกออกไปเหลือเพียงทัศนธาตุบริสุทธิ์

2. กลุ่มนินออบเจกทีฟ อาร์ต (Nonobjective Art) ซึ่งความหมายของคำตรงตัว แปลว่า ศิลปะปราศจากวัตถุ หรือศิลปะภาวะวิสัย หรือศิลปะอัตวิสัยนั่นเอง และยังมีศัพท์อีกหนึ่งคำ ที่หมายความถึงศิลปะนามธรรมเช่นเดียวกันนั่นคือ นินรีพรีเซนเทชัน อาร์ต (Nonrepresentational Art) ซึ่งมีความหมายว่า ศิลปะที่ไม่แสดงความเป็นตัวแทนของสิ่งใด ศัพท์ทั้งสองคำบอกนัยไว้ชัดเจน ว่าต่อต้านหรือปฏิเสธการจำลองรูปทรงวัตถุในธรรมชาติ หรือนัยในทางอ้อม คือ ต่อต้านคุณค่าทาง วัตถุนิยมและส่งเสริมคุณค่าทางด้านจิตใจ¹¹

สรุปการศึกษาศิลปะนามธรรมมีความหมายว่าด้วยเรื่องศิลปะที่มีผลทางใจคติทางใจ เป็นนามธรรม ที่ไม่ใช่รูปทรงที่ชัดเจน ไม่ใช่การถ่ายทอดความคิดจากวัตถุออกมาโดยตรง เป็นการนำ ความงามหรือคุณสมบัติที่ซ่อนเร้นออกมาให้เห็น โดยนำอารมณ์หรือความสะเทือนใจจากศิลปะ นามธรรมถ่ายทอดผ่านทัศนธาตุเช่น สีหรือเส้น รูปทรงได้จากการลดรูปจากรายละเอียดจริงออกแสดงออกเป็น มโนศิลปะหรือ Abstract Art ศิลปะนามธรรมแยกออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มแอบสแตรก อาร์ต

---

¹⁰ ศิลป์ พีระศรี, แปลโดยพระยาอนุমানราชชน, ศิลปะวิชาการ 3 ศิลปะสงเคราะห์ พจนานุกรมศัพท์ศิลปะตะวันตก, (กรุงเทพฯ: วิสคอมเซ็นเตอร์, 2553), 15-17.

¹¹ อิทธิพล ตั้งโฉลก, แนวทางการสอนและสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง, (กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2550), 61.

คือการไม่มีรูป ไม่มีตัวตน แม้จะได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ ก็ไม่ได้นำมาถ่ายทอดโดยตรงแต่สกัดเอาเพียงแก่นแท้ที่ส่วนที่ไม่ใช่สาระที่ต้องการออกใช้ทัศนธาตุบริสุทธิ์เป็นตัวแทนในความงาม 2) กลุ่มนั้นอ็อบเจ็คทีฟ อาร์ต คือ ศิลปะปราศจากวัตถุไม่แสดงตัวแทนของสิ่งใด ไม่ได้สกัดหรือรูปทรงจำลองจากธรรมชาติ แต่เป็นรูปทรงออกจากจิตใจ ปฏิเสธคุณค่าทางวัตถุแต่ส่งเสริมในเรื่องของคุณค่าทางด้านจิตใจ

2.1.1 ศิลปะนามธรรมและกึ่งนามธรรมในประเทศไทย

ศิลปะที่เป็นแนวทันสมัยที่สุดในทศวรรษ 2500 นี้ก็คือศิลปะนามธรรมและกึ่งนามธรรม งานจิตรกรรมไทยของศิลปินรุ่นหนุ่มสาวที่มีเค้าโคลงแบบภาพเป็นเหลี่ยมเป็นมุมแนวคิวบิสติก (Cubistic) ที่ได้อิทธิพลจากศิลปะคิวบิสม์ (Cubism, ค.ศ. 1908-1918) ของศิลปะตะวันตก ได้เริ่มคลี่คลายจากภาพกึ่งนามธรรมที่ยังพอมองเห็นได้ว่าเป็นเป็นของอะไร ไปสู่ความเป็นศิลปะนามธรรมมากยิ่งขึ้น ภาพหลายภาพได้หลุดพ้นไปจากภาพตัวแทนของสิ่งบางสิ่งที่เรารู้จักคุ้นเคย ไปสู่ภาพที่เน้นความงามของการประกอบกันของรูปทรง สี และพื้นที่ว่างเท่านั้นคนดูที่ไม่คุ้นกับภาพแนวนี้มักจะบ่นว่าดูไม่ออก ดูไม่รู้เรื่องว่าเป็นรูปอะไร¹²

ศิลปะนามธรรมและกึ่งนามธรรมในประเทศไทยนั้นปรากฏให้เห็นจากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติที่มีความเป็นแปลงของรูปแบบผลงานไปมาก ซึ่งเกิดในทศวรรษหลังการรณกรรมของศิลป์ พีระศรี (พ.ศ. 2435-2505) ประติมากรชาวอิตาลีเลียนผู้ซึ่งเป็นบิดาทางศิลปะสมัยใหม่ในประเทศไทย (ถึงแก่กรรมในวันที่ 14 พฤษภาคม 2505) โดยเฉพาะผลงานต่าง ๆ ที่ได้รับรางวัลประเภทต่างๆ มีหลากหลายแนว เช่น ศิลปะนามธรรม หรือศิลปะไม่แสดงลักษณะ (Non-Representational Art) ศิลปะไร้วัตถุนิสัย (Non-Objective Art) ศิลปะแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract Art) ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม (Abstract Expressionism) ลัทธิแนวฉากนิยม (Cubism) ลัทธิเหนือจริง (Surrealism) ด้วยระบบข่าวสารและการสื่อสารของโลกที่ก้าวหน้า ศิลปะสมัยใหม่ของตะวันตกเหล่านี้ได้ให้อิทธิพลต่อศิลปินหัวก้าวหน้าในประเทศไทยหลังยุคศิลป์ พีระศรี ทำให้ศิลปินได้รับรู้ความเคลื่อนไหวของวงการศิลปะโลกได้รวดเร็ว และอีกส่วนหนึ่งได้เดินทางไปศึกษาศิลปะและดูงานทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งบุคคลเหล่านี้นำความรู้มาเผยแพร่สู่วงการศิลปะในประเทศไทย¹³

¹² สุธี คุณาวิชยานนท์, จากสยามเก่า สู่ไทยใหม่ : ว่าด้วยความพลิกผันของศิลปะจากประเพณีสู่สมัยใหม่, (กรุงเทพฯ: อัมรินทร์, 2545), 69-70.

¹³ วิบูลย์ ลิ้มสุวรรณ, ศิลปะในประเทศไทย จากศิลปะโบราณในสยามถึงศิลปะสมัยใหม่, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ลาดพร้าว, 2548), 303.

รูปแบบจิตรกรรมแบบกึ่งนามธรรมนี้เหมาะสมกับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า คือ ยังคงต้องการที่จะแสดงรูปทรงที่มีอยู่จริงเพื่อแสดงถึงความงามความคิดถึงช่วงเวลาที่มีความสุขกับข้าพเจ้าและลูกๆร่วมกันใช้เวลากับรูปทรงของสิ่งของนั้น เช่น ตุ๊กตาทมิ และข้าพเจ้านำรูปทรงนั้นมาลดทอนตัดทอนในส่วนที่ไม่ต้องการออกและขยายบางส่วนให้ใหญ่ขึ้นทับซ้อนกับรูปทรงของกันตาในแบบกึ่งนามธรรม

3. การศึกษาและวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่เกี่ยวข้องกับผู้สร้างสรรค์

จากที่ได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” แล้วนั้น มีส่วนสำคัญที่ปรากฏในผลงาน จึงได้ทำการวิเคราะห์เพื่อค้นหาส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลงานกับศิลปินทั้งต่างประเทศและศิลปินไทย 3 คน ได้แก่ นอร์แมน ร็อคเวลล์ (Norman Rockwell) มาร์ค ชากาล (Marc Chagall) และ สुरुเดช แก้วท่าไม้ โดยมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป

3.1 นอร์แมน ร็อคเวลล์ (Norman Rockwell: 1894-1987)

ร็อคเวลล์ เป็นจิตรกรและนักวาดภาพประกอบชาวอเมริกัน ผลงานของเขามีการอุทิศตนที่นิยมในวงกว้างในประเทศสหรัฐอเมริกาของพวกเขาสําหรับการสะท้อนของวัฒนธรรมอเมริกัน ร็อคเวลล์มีชื่อเสียงมากที่สุดจากภาพปกซีดีประจำวันที่เขาสร้างขึ้นสำหรับนิตยสาร The Saturday Evening Post ในช่วงเกือบห้าทศวรรษ ผลงานที่เป็นที่รู้จักกันดีของ นอร์แมน ร็อคเวลล์ (Norman Rockwell) ได้แก่ ซีรีส์ Willie Gillis, Rosie the Riveter, The Problem We All Live With, Said Grace และ ซีรีส์ Four Freedoms เขายังขึ้นชื่อว่ามีความสัมพันธ์ 64 ปีกับลูกเสือแห่งอเมริกา (BSA) ในระหว่างที่เขาผลิตปกสำหรับสิ่งพิมพ์ Boys' Life ปฏิทินและภาพประกอบอื่น ๆ ผลงานเหล่านี้รวมถึงภาพยอดเยี่ยมที่สะท้อนให้เห็นถึงคำสาบานของลูกเสือและกฎของลูกเสือ เช่น The Scoutmaster, A Scout is Reverent และ A Guiding Hand, และอื่น ๆ อีกมากมาย

นอร์แมน ร็อคเวลล์ (Norman Rockwell) เป็นศิลปินที่อุทิศตนโดยผลิตผลงานต้นฉบับมากกว่า 4,000 ชิ้นในช่วงชีวิตของเขา ผลงานส่วนใหญ่ที่ยังมีชีวิตอยู่ของเขาอยู่ในคอลเล็กชันสาธารณะ ถอดแบบมาก็ได้รับหน้าที่เพื่อแสดงให้เห็นมากกว่า 40 เล่มรวมทั้งทอมฮอว์เยอร์และฟินแลนด์เกิดเช่นเดียวกับภาพวาดภาพวาดสำหรับประธานาธิบดีไอเซนฮาว, เคนเนดี, จอห์นสันและนิกสัน, เช่นเดียวกับบรรดาของตัวเลขต่างประเทศรวมทั้งกามาลอับเดลนัสเซอร์และ Jawaharlal Nehru วิชาภาพของเขา รวมถึง จูดีการ์แลนด์ หนึ่งในภาพสุดท้ายของเขาคือผู้พันแซนเดอร์สในปี 1973 การบริจาคประจำปีสำหรับปฏิทินลูกเสือระหว่างปี พ.ศ. 2468 ถึง พ.ศ. 2519 (ร็อคเวลล์เป็นผู้รับรางวัล Silver Buffalo Award ในปี พ.ศ. 2482 ซึ่งเป็นรางวัลสำหรับผู้ใหญ่สูงสุดที่มอบให้โดย

ลูกเสือแห่งอเมริกา) ถูกดัดแปลงด้วยผลงานปฏิทินยอดนิยมของเขาเพียงเล็กน้อย: ภาพประกอบ "Four Seasons" ของ Brown & Bigelow ที่ตีพิมพ์เป็นเวลา 17 ปีเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2490 และทำซ้ำในรูปแบบและขนาดต่างๆตั้งแต่ปีพ.ศ. 2507 เขาวาดภาพหกภาพสำหรับ Coca-Cola โฆษณาโคล่า. ภาพประกอบสำหรับหนังสือเล่มเล็กแคตตาล็อกโปสเตอร์ (โดยเฉพาะการโปรโมตภาพยนตร์) แผ่นเพลงแสตมป์ไฟและภาพจิตรกรรมฝาผนัง (รวมถึง "Yankee Doodle Dandy" และ "God Bless the Hills" ซึ่งสร้างเสร็จในปี 1936 สำหรับโรงแรม Nassau Inn ใน Princeton รัฐนิวเจอร์ซีย์) ได้รับรางวัล Oeuvre ของ Rockwell ในฐานะนักวาดภาพประกอบ

ในปีต่อมา แต่ นอร์แมน ร็อคเวลล์ (Norman Rockwell) เริ่มได้รับความสนใจมากขึ้นในฐานะจิตรกรเมื่อเขาเลือกวิชาที่รุนแรงมากขึ้นเช่นชุดในการเหยียดสีผิวสำหรับคู่มือการดำเนินงานอย่างจริงจังมากขึ้นนี้เป็นปัญหาที่เราทุกคนอาศัยอยู่ด้วยซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาของโรงเรียนบูรณาการทางเชื้อชาติ ภาพวาดดังกล่าวแสดงให้เห็นเด็กสาวผิวดำรูปปั้นบริดเจสที่ถูกขนาบข้างด้วยหน่วยงานของรัฐบาลกลางผิวขาวเดินไปโรงเรียนผ่านกำแพงที่มีกราฟฟิตีเหยียดผิว ภาพวาดนี้จัดแสดงในทำเนียบขาวเมื่อปี พ.ศ. 2507 บริดเจสได้พบกับประธานาธิบดีบาร์คโอบามาในปี 2554

หลังจากนั้นร็อคเวลล์ได้รับการว่าจ้างให้เป็นศิลปินให้กับนิตยสาร Boys 'Life ในบทบาทนี้เขาได้รับค่าตอบแทน 50 ดอลลาร์ต่อเดือนสำหรับปกที่เสร็จสมบูรณ์หนึ่งเล่มและภาพประกอบเรื่องราวหนึ่งชุด กล่าวกันว่าเป็นงานแรกของเขาในฐานะศิลปิน ที่ 19 เขาก็กลายเป็นบรรณาธิการศิลปะเพื่อชีวิตของเด็กพิมพ์โดยลูกเสือแห่งอเมริกา เขาทำงานเป็นเวลาสามปีระหว่างนั้นเขาวาดปกหลายเล่มโดยเริ่มจากปกนิตยสารที่ตีพิมพ์ครั้งแรก Scout at Ship's Wheel ซึ่งปรากฏใน Boys 'Life ฉบับเดือนกันยายน พ.ศ. 2456

ความสำเร็จตลอดแบบบนหน้าปกของโพสต์นำไปสู่การปกนิตยสารอื่น ๆ ของวันที่สะดุดตาที่สุดวรรณกรรม Digest ที่ประเทศสุภาพบุรุษ, เลสลีย์รายสัปดาห์, ผู้พิพากษา, ประชาชนที่เป็นที่นิยมรายเดือนและชีวิตนิตยสาร

ภาพวาดสุดท้ายของ นอร์แมน ร็อคเวลล์ (Norman Rockwell) สำหรับโพสต์ได้รับการตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2506 ซึ่งเป็นการสิ้นสุดความสัมพันธ์ในการเผยแพร่ที่มีภาพวาดปก 321 ภาพ เขาใช้เวลา 10 ปีข้างหน้าสำหรับการวาดภาพนิตยสารที่ทำงานของเขาปรากฏความสนใจของเขาในสิทธิมนุษยชนความยากจนและการสำรวจอวกาศ

ร็อคเวลล์เสียชีวิตเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2521 ด้วยโรคถุงลมโป่งพองเมื่ออายุ 84 ปีในบ้านสต็อกบรिटช์รัฐแมสซาชูเซตส์ สุภาพสตรีหมายเลขหนึ่ง Rosalynn Carter เข้าร่วมงานศพของเขา¹⁴ วิเคราะห์ผลงานสรรคของ นอร์แมน ร็อคเวลล์ ที่เกี่ยวข้องกับผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 3 “Boy and Girl Gazing at Moon (Puppy Love),”, ภาพปกสำหรับ “The Saturday Evening Post” 24 เมษายน 1926, สีนํ้ามันบนผ้าใบม Norman Rockwell Museum Collection, 1926

ที่มา “Boy and Girl Gazing at Moon (Puppy Love),”, เข้าถึงเมื่อ 18 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.nrm.org/2015/03/norman-rockwell-museum-receives-gift-of-beloved-norman-rockwell-painting/>

ภาพนี้แสดงถึงความรักความผูกพันหลายอย่าง เช่น แขนที่โอบกอดร่างเด็กผู้หญิงให้ใกล้ชิด ในมือของเด็กผู้หญิงถือดอกไม้ มีสุนัขที่คอยอยู่ด้วยไม่ห่าง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงความรักที่หวังดี ความอบอุ่นสบายได้เป็นอย่างดี โดยรูปทรงในภาพเป็นภาพประกอบแบบเหมือนจริงที่ไม่เน้นความเป็นฉากหลังหรือการใช้สีเส้นที่สดจนเกินไป

---

¹⁴ นอร์แมน ร็อคเวลล์, เข้าถึงเมื่อ 18 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก https://th.hmo ng.wiki/ wiki/Norman_Rockwellne

ภาพที่ 4 “Young Love Suite” ภาพวาดต้นฉบับ 2491; seriolithograph, , นอร์แมน ร็อคเวลล์, 2011

ที่มา “Young Love Suite” เข้าถึงเมื่อ 18 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก

<https://www.parkwestgallery.com/browse-artwork/gallery/norman-rockwell/#/C14053>

ในภาพ “Young Love Suite” แสดงอารมณ์ความรู้สึกถึงความรักความอบอุ่นในแบบหนุ่มสาว ท่าทางประกอบกับการละเล่นในองค์ประกอบของภาพนั้นแสดงออกด้วยสีหน้าที่ดูมีความสุข เคลื่อนไหวสนุกสนานร่าเริงมีความสุข มีการนำรูปทรงอื่นๆ เข้ามาใส่ในภาพเพื่อเพิ่มเติมในส่วนขอพื้นที่ว่างเล็กน้อย เช่น หมวก สุนัข กิ่งไม้ ทิวทัศน์ภูเขาหิมะ และไม่เน้นรายละเอียดของฉากหลังจึงทำให้ภาพดูสบายตา

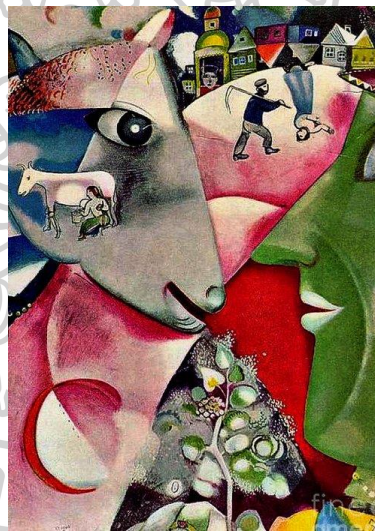
สรุปข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในเรื่องการใช้รูปทรงแสงออกในลักษณะของตัวคนที่ไม่ดูเหมือนจริงมาก มีการลดทอนรายละเอียดที่สมจริงออกไปและจัดองค์ประกอบด้วยการเน้นที่รูปทรงของกันตากลูกสาวกับตัวตุ๊กตาหรือวัตถุอื่นๆ เข้าไป และข้าพเจ้าเพิ่มเติมฉากหลังด้วยการใช้เทคนิคโมโนปรินท์เพิ่มเข้าไปผสานจัดวางให้เข้ากับสีที่แสดงถึงอารมณ์ที่มีอยู่ในภาพ

3.2 มาร์ค ซากาล (Marc Chagall: 1889-1985)

มาร์ค ซากาล จิตรกรชาวอิวรัสเซียเกิดที่เมือง ไวเทปสค์ (vitebsk) เริ่มศึกษาศิลปะที่นครเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก (เลนินกราด) เมื่อปี ค.ศ. 1910 เดินทางมายังกรุงปารีส ได้เข้าร่วมในกลุ่มอวองต์การ์ด (Avant-gard=กลุ่มหัวก้าวหน้า) ของฝรั่งเศสในเวลานั้นในปี ค.ศ. 1914 เดินทางกลับรัสเซีย ไปก่อตั้งโรงเรียนสอนศิลปะที่บ้านเกิดของเขา ในปี ค.ศ. 1917 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการแล้วเจ้าหน้าที่ชั้นสูงทางจิตรศิลป์ที่เมืองนี้ (การปฏิวัติใหญ่ของชนชั้นกรรมาชีพเมื่อเดือนตุลาคมสำเร็จเรียบร้อยแล้ว) แต่แล้วลักษณะส่วนตัวของซากากกับหน้าที่นั้นไม่อาจไปด้วยกันได้ เพราะเขาเองเป็น

คนมีความคิดชอบฝัน แต่ทางการมีความต้องการในเรื่องความจริงทางสังคม ดังนั้นเขาจึงเดินทางเข้ากรุงมอสโก และในปี ค.ศ. 1923 เดินทางออกนอกประเทศมายังปารีสอีกครั้งหนึ่ง ระหว่างนี้ชากาลได้วาดภาพประกอบสำคัญสำคัญไว้มาก เช่น ภาพประกอบในบทประพันธ์ของโกกอล เรื่อง “วิญญาณมรณะ” และของลาฟองตาน เป็นต้น ในปี ค.ศ 1941 เดินทางไปสหรัฐอเมริกาและเม็กซิโกปี ค.ศ. 1945 จัดงานแสดงเดี่ยวโดยเฉพาะที่พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ (Museum of Modern Art) นิวยอร์ก และตามประเทศต่างๆมากมายหลายแห่ง เช่น ปารีส ลอนดอน อัมสเตอร์ดัม ปี ค.ศ. 1948 ได้รับรางวัลภาพพิมพ์จากงานแสดงครั้งที่ 24 ของเวนิสเบียนาเล่ (Venice Biennale) ชากาลทำงานขนาดใหญ่ไว้สองชิ้นที่เมโทรโพลิแตนโอเปร่า เฮ้าส์ นครนิวยอร์ก (Metropolitan Opera House, New York)

ผลงานของจิตรกรผู้นี้มีแนวโน้มแสดงให้เห็นลักษณะพิเศษทางเชื้อชาติของชาวยิว เขาชอบสร้างงานจากนิทานชวนฝันที่ดงามของท้องถิ่นในรัสเซีย โดยมีการแสดงออกอย่างประหลาดพิสดารชวนฝัน ผลงานของชากาลนั้นว่ามีการแสดงออกของอัตลักษณ์ส่วนตัวเด่นชัดมากและเป็นตัวอย่างอันดีของกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์แนวหนึ่ง¹⁵

ภาพที่ 5 “ฉันและหมู่บ้าน (I AND THE VILLAGE)”, มาร์ค ชากาล, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 191.2 X 150.5 CM., นิวยอร์ก, 1911

ที่มา I AND THE VILLAGE, เข้าถึงเมื่อ 18 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก [HTTPS://FINEARTAMERICA.COM/FEATURED/I-AND-THE-VILLAGE-MARC-CHAGALL.HTML?PRODUCT=GREETING-CARD](https://FINEARTAMERICA.COM/FEATURED/I-AND-THE-VILLAGE-MARC-CHAGALL.HTML?PRODUCT=GREETING-CARD)

ผลงาน I AND THE VILLAGE แสดงมโนภาพเชิงสัญลักษณ์เหนือจริง ทั้งยังแฝงโหยหาอารมณ์อดีตนิทานพื้นบ้านชาวยิว ผลงานชิ้นนี้เป็นชิ้นแรกของกระบวนแบบเหนือจริง แฝงนัยอดีตอันเป็น

---

¹⁵ กัจจกร สุนพงษ์ศรี, ศิลปะสมัยใหม่, (กรุงเทพฯ : วิ.พริ้นท์ 1991, 2554), 356-357.

เอกลักษณ์ของเขา เช่นเดียวกับความฝัน แก่น ภาพพจน์ สิ่งอ้างอิงและภาพประทับ ล้วนทับซ้อนกัน อย่างใกล้ชิดแบบไม่สมเหตุสมผล โดดมีความภาคภูมิใจแบบชนเผ่า เชื่อมโยงส่วนประกอบที่แตกต่าง กันอย่างสิ้นเชิงเหล่านี้เข้าด้วยกัน¹⁶

บางครั้งมาร์ค ซากาล ดูเหมือนจะมองดูโลกผ่านคริสต์ลมหัศจรรย์ที่เต็มไปด้วยการทดลอง ทางศิลปะ เขาจะลงมือเล่นบทละครที่ละเอียดอ่อนและจริงจังกับการค้นพบต่างๆ ของช่วงเปลี่ยน ศตวรรษ และเปลี่ยนการจ้องมองเชิงพยากรณ์ของเขาราวกับเด็กในพระคัมภีร์ไบเบิล ให้มองตัวเองใน กระจกอย่างประซดประชันและครุ่นคิด โดยธรรมชาติแล้ว สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นการค้นพบของ เซ ซาน (Cézanne) แรงบันดาลใจอันละเอียดอ่อนของ โมดิกลีเอนี (Modigliani) และจังหวะพื้นผิวที่ ซับซ้อนซึ่งชวนให้นึกถึงการทดลองของ คิวบิสต์ (Cubists) ในยุคแรกๆ ความลึกลับอยู่ในงานศิลปะ ของ Chagall อยู่เสมอ ความลึกลับอาจอยู่ในธรรมชาติของงานศิลปะของเขา ซึ่งเขาใช้ประสบการณ์ และความทรงจำของเขา การวาดภาพคือชีวิตอย่างแท้จริง และบางทีชีวิตก็คือการวาดภาพ¹⁷

ภาพที่ 6 “นักเต้นคณะละครสัตว์ (cicus dancer)” (Danseuse au Cirque) มาร์ค ซากาล,สี น้ำมันบนผ้าใบ, 56.2x71.4 ซม., นิวยอร์ก, 1929

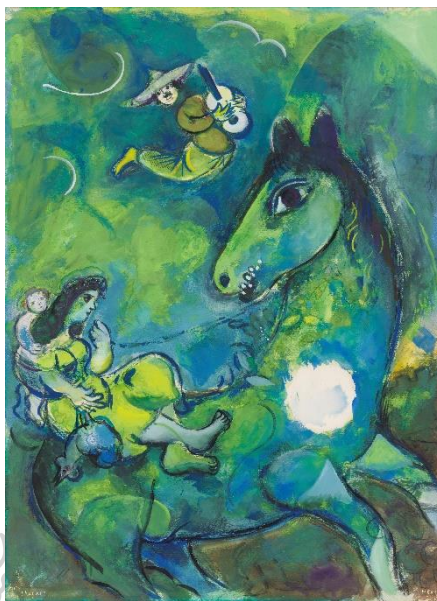
นักเต้นคณะละครสัตว์ (cicus dancer)” (Danseuse au Cirque) มาร์ค ซากาล,สีน้ำมันบนผ้าใบ, 56.2x71.4 ซม., นิวยอร์ก, 1929

ที่มา เข้าถึงเมื่อ 19 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก <https://wordsmusicandstories.wordpress.com/2021/03/28/marc-chagall-and-ferlinghetti-horse/>

¹⁶ สตีเฟ่น พาร์ติงส์ แบลโดย รติพร ชัยปิยะพร, 1001 ภาพเขียนที่ต้องเห็นก่อนตาย, (กรุงเทพฯ: เดอะเกรทไฟน์อาร์ท, 2558), 609

¹⁷ Victoria Charles, and other, 1000 Paintings of Genius, (new york: parkstone, 2006), 427

ภาพที่ 7 “ม้าสูดดวงจันทร์ (Le cheval à la lune)”, มาร์ค ซากาล, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 68.9x51. ซม., นิวยอร์ก, 1943

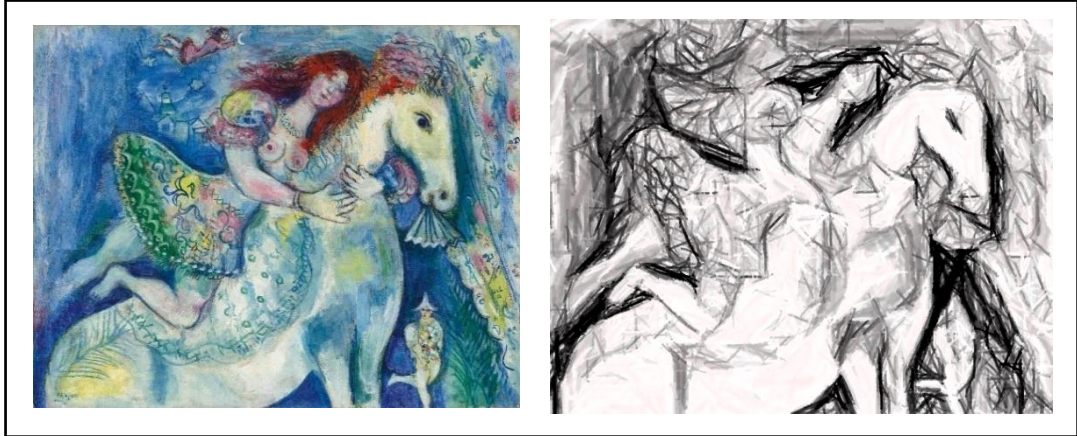
ที่มา เข้าถึงเมื่อ 19 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.christies.com/lot/lot-marc-chagall-le-cheval-a-la-lune-6190924/?lid=1&from=relatedlot&intobjectid=6190924>

ผลงานของซากาลสำแดงเอกลักษณ์ของชาวียวย่างสมบูรณ์แบบ เต็มไปด้วยความฝันอันลุ่มลึกของชนชาตินี้ เบรอตง (Andre Breton) ยกย่องให้เขาเป็นแรงบันดาลใจในการกำเนิด Surrealism เขาได้รับการยกย่องจากนักวิชาการให้เป็นจิตรกรผู้ยิ่งใหญ่ของฝรั่งเศสคนหนึ่ง และเป็นศิลปินคนสำคัญของกลุ่ม French Expressionism ด้วย¹⁸

---

¹⁸ กัจจ สุนพงษ์ศรี, พจนานุกรมศัพท์ทัศนศิลป์. (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559), 137.

วิเคราะห์ผลงานสรรค์ ของ มาร์ก ซากาลที่เกี่ยวข้องกับผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 8 เปรียบเทียบภาพสีและโครงสร้างของเส้นในภาพ “นักเต้นคณะละครสัตว์”

จากภาพที่ 8 ได้แสดงให้เห็นถึงน้ำหนักเส้นโครงสร้างของรูปทรง ชี้ชัดให้เห็นถึงรูปทรงที่เด่นชัดของม้า ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญที่สุดของภาพ รองลงมาคือรูปทรงผู้หญิงสาวที่แสดงความรัก ความผูกพันกับม้า

ภาพที่ 9 เปรียบเทียบภาพสีและโครงสร้างของเส้นในภาพ “ม้าสูดดวงจันทร์ (Le cheval à la lune)”

จากภาพที่ 9 เปรียบเทียบภาพสีและโครงสร้างของเส้นรูปทรงภายในภาพ แสดงชี้ชัดให้เห็นถึงเส้นที่ผสมสัมพันธ์กันระหว่างเส้นรูปทรงของม้ากับรูปทรงของเด็กผู้หญิง ที่หันหน้ามองกันด้วยอารมณ์ในเชิงบวก และยังมีรูปทรงของคนเล่นกีตาร์ลอยอยู่กลางอากาศ ราวกับภาพในความฝันที่มีความสุข

สรุปสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากผลงาน “นักเต้นคณะละครสัตว์” และ “ม้าสูดวงจันทร์” คือการจัดองค์ประกอบในภาพจิตรกรรมชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” คือ การใช้รูปทรงสัญลักษณ์ของสัตว์หรือสิ่งของนั้น ทำการขยายภาพให้ใหญ่ขึ้นเพื่อแสดงถึงความสำคัญทางรูปทรงที่ต้องการถ่ายทอดนัยยะอารมณ์ที่ประสานสัมพันธ์กับรูปทรงของเด็กผู้หญิง ภายในภาพให้ความรู้สึกอบอุ่น เพื่อฝันถึงประสบการณ์และจินตนาการที่มีความสุข และยังมีส่วนประกอบย่อยประดับตามที่ว่างอากาศภายในงานให้มีรายละเอียดซ้อนเร้นเล็กๆ ให้เห็นเพื่อสร้างเนื้อหาและความน่าสนใจในงานเพิ่มขึ้น

3.3 สุธเดช แก้วท่าไม้

สุธเดช แก้วท่าไม้ ศิลปินผู้สร้างสรรคงานจิตรกรรมที่แสดงออกถึงความอ่อนโยนละมุนละไมของสรรพสิ่ง และบรรยากาศในฝันภาพ บนเส้นทางศิลปะที่เขาทุ่มเทมาอย่างยาวนาน ผลงานจิตรกรรมของสุธเดชสามารถสะท้อนถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้เป็นอย่างดีตราบจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการผสมผสานสีเส้นให้มีความละมุนละไม การจัดวางตัวละครของภาพให้สอดคล้องกลมกลืนกับรูปทรง และสรรพสิ่งตามธรรมชาติ และสร้างเรื่องราวคล้ายตั้งเรื่องเล่าจากภาพฝันแห่งจินตนาการ ภาพเหล่านี้ ยังคงปรากฏอยู่เสมอ เมื่อผู้ชมได้ใช้สายตาสัมผัสยังผลงานของ สุธเดช แก้วท่าไม้

ภาพที่ 10 “ระรอกแล้ว ล้อลมร่า ลีลาวดี”, สุธเดช แก้วท่าไม้, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 205x115 ซม., 2548

ที่มา สุธเดช แก้วท่าไม้, เข้าถึงเมื่อ 19 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.era.su.ac.th/online/teacher48/html/025.htm>

ชีวิตของ สุรเดช แก้วท่าไม้ ผูกพันกับวิถีแห่งสายน้ำ นั่นคือแม่น้ำท่าจีน สายน้ำที่เต็มไปด้วยเรื่องราวของประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต และจิตวิญญาณ ความผูกพันนี้ ถึงขั้นที่เขาเคยเล่าความสุข และความทุกข์ให้แม่น้ำฟังตามคำแนะนำของผู้เฒ่าผู้แก่ สายตาของเขาทอดมองไปยังแม่น้ำที่คดโค้ง มีอที่สัมผัสรั้วรอยของคลื่นน้ำ ความทรงจำเหล่านี้ล้วนประทับอยู่ในห้วงคำนึงของเขาไม่เสื่อมคลาย เหล่านี้ทำให้ไม่น่าแปลกใจเลย ที่ผลงานจิตรกรรมของ สุรเดช แก้วท่าไม้ ในเวลาต่อมา จะถูกฉาบเคลือบด้วยสีที่ชมแล้วมีแต่ความอ่อนโยนละเมียดละไม ผนวกเข้ากับความสนใจภาพนางในวรรณคดีที่ละเอียดอ่อนงดงามในปฏิทิน อันเป็นผลงานจิตรกรรมของ จักรพันธ์ โปษยกฤต นี่คือรากฐานสำคัญที่สุดในที่สุด ทำให้เขาตัดสินใจก้าวเดินบนเส้นทางการศึกษาศิลปะอย่างมุ่งมั่น

เริ่มต้นจากพ่อ ครูประจำบาล แห่งโรงเรียนวัดบางยาง ที่สอนวาดรูปให้แก่เขา แม่ ซึ่งนำวัสดุต่าง ๆ ในธรรมชาติมาทำของเล่นให้ สู่โรงเรียนกระทุ่มแบนวิเศษสมุทคุณ ที่ซึ่งเขาฝึกปรี๊ดทักษะฝีมือ กระทั่งเมื่อจบชั้น มศ.3 เส้นทางการศึกษาต่อศิลปะอย่างจริงจังของเขาก็เริ่มต้นที่ วิทยาลัยช่างศิลป์ สถานศึกษาที่นอกจากจะฝึกทักษะฝีมือทางศิลปะแล้ว ยังมอบประสบการณ์อันมีคุณค่าให้แก่เขา ที่สำคัญคือ การได้ร่วมงานบูรณะจิตรกรรมไทยตามวัดสำคัญหลายแห่ง ในวาระเฉลิมฉลอง 200 ปี กรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งเขาได้มีโอกาสเขียนลายรดน้ำที่หอไตรวัดระฆังกับ อาจารย์เพื่อ หรือ พิทักษ์ ศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ แม้เป็นการเขียนบานหน้าต่างเดียว แต่ก็มีความภูมิใจตลอดมา หลังจากนั้นเส้นทางการศึกษาของสุรเดชได้ก้าวสู่รั้วคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ซึ่งบ่มเพาะสร้างศิลปินมากมายให้แก่สังคมไทยมาอย่างยาวนาน เขาจบการศึกษาด้วยผลงานจิตรกรรมที่มีเนื้อหาวาดด้วยความทรงจำในบรรยากาศของบ้านสวนอันเป็นถิ่นกำเนิด สอดประสานอารมณ์ความรู้สึกเข้าไปภายในภาพความทรงจำ ทั้งแสง และประกายแดดสะท้อนอารมณ์ทั้งเหงา อบอุ่น และหลายครั้งก็สร้างความสดชื่นให้แก่ผู้ชม ซึ่งลักษณะเหล่านี้ยังคงประทับอยู่ในผลงานของเขาจนถึงทุกวันนี้

ในช่วงก่อนจบการศึกษาสุรเดชยังได้มีโอกาสร่ำไปศึกษาดูงานตามพิพิธภัณฑ์ศิลปะที่ประเทศเยอรมนีอีกด้วย หลังจบการศึกษา สุรเดชเริ่มต้นการทำงานที่หลากหลาย ทั้งงานในวงการบันเทิงช่วงสั้น ๆ จนมาสอนพิเศษที่คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้งยังได้ศึกษาแนวการเขียนภาพแบบโบราณของยุโรปกับศิลปินชาวเยอรมันนาม Wolfgang Maria Ohlhauser และได้รับโอกาสจากอาจารย์จักรพันธ์ โปษยกฤต ศิลปินชั้นครู ผู้สร้างผลงานอันเป็นรากฐานสำคัญให้เขาเลือกนำชีวิตเข้าสู่เส้นทางของศิลปะตั้งแต่วัยเยาว์ ซึ่งมอบโอกาสให้เขาได้วาดภาพประกอบลงในนิตยสาร “พลอยแถมเพชร” นิตยสารชื่อดัง กระทั่งเดินบนเส้นทางสายศิลปินอย่างมุ่งมั่น และมั่นคงตราบจนถึงทุกวันนี้

ผลงานจิตรกรรมของสุรเดชหยิบนำแรงบันดาลใจหลากหลายเรื่องราวรอบตัวของศิลปินมาเป็นเนื้อหาของผลงาน ทั้งความทรงจำของชีวิต ครอบครัว ความผูกพัน ดนตรีที่เขารักมาก รวมถึง

ธรรมชาติรอบกาย การถ่ายทอดสะท้อนผลงานของเขาได้รับอิทธิพลในเชิงรูปแบบจากศิลปินชั้นครู ทั้งไทยและต่างประเทศ โดยเฉพาะในยุค Renaissance, Romantic, Victorian, Impressionism, Pre-Raphael และ Art Nouveau เมื่อผนวกกับประสบการณ์จากการศึกษาแนวการเขียนภาพ โบราณของยุโรป ยิ่งส่งผลให้สี แสง การระบัดระบาย การจัดวางองค์ประกอบ และเรื่องราวใน ผลงานจิตรกรรมแต่ละชิ้นนั้น อบอวลไปด้วยบรรยากาศที่นำพาผู้ชมเข้าสู่ความทรงจำอันแสนงาม อบอุ่น ละมุนละไม อันเป็นเสมือนเอกลักษณ์ที่โดดเด่นยิ่งในผลงานของเขา ศิลปินนาม “สุรเดช แก้วท่าไม้”¹⁹

วิเคราะห์ผลงานสรรค์ของ สุรเดช แก้วท่าไม้ ที่เกี่ยวข้องกับผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 11 แสดงน้ำหนักของภาพและการเชื่อมโยงรูปทรงด้วยทิศทางการมองของเด็กในภาพ “ระรอก ล้ว ล้อลม ร่า ลีลาวดี”

จากภาพที่ 11 ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในเรื่องแนวความคิดที่ถ่ายทอดความรักความ อบอุ่นของครอบครัว สื่อได้ถึงความรักจากผู้วาดถึงลูกๆที่ตนรัก และการจัดค่าน้ำหนักอ่อนเข้ม ในภาพเน้นความสว่างที่รูปทรงของเด็กและใช้น้ำหนักเข้มโดยรอบ ทำให้รูปทรงเด็กนั้นมีความเป็น

---

¹⁹ สุรเดช แก้วท่าไม้, เข้าถึงเมื่อ 18 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.artopia.space/suradej>

จุดเด่นมากขึ้น และมีการเชื่อมโยงรูปทรงของเด็กทั้ง 3 คน ด้วยการหันมอง และการนำสิ่งต่างๆ เช่น รูปทรงเรือ ต้นไม้และดอกไม้เข้ามาเพิ่มในที่ว่าง ทำให้องค์ประกอบของภาพมีความสมบูรณ์มากขึ้น และช่วยเสริมสร้างบรรยากาศให้รื่นรมย์และดูเพื่อฝันไปกับธรรมชาติอีกด้วย

สรุปประเด็นสำคัญที่ข้าพเจ้าได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ผลงานของสุเดซ ได้แก่ เรื่อง การถ่ายทอดแนวความคิดที่แสดงอารมณ์ได้ถึงความรักความอบอุ่น โดยใช้รูปทรงของลูกตนเองในการนำเสนอ และได้ประเด็นเรื่องการเชื่อมโยงรูปทรงในภาพด้วยการหันมอง ซึ่งทำให้ภาพนั้นดูมีชีวิตชีวา และการจัดองค์ประกอบที่เน้นความเด่นสว่างไปที่รูปทรงของเด็กที่ประกอบกับวัตถุอื่นเพิ่มเข้ามาในภาพ

สรุปประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องจากการศึกษาและวิเคราะห์ผลงานของศิลปิน 3 คน ดังนี้

นอร์แมน ร็อกเวลล์ (Norman Rockwell) ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในเรื่องการใช้รูปทรงแสงออกในลักษณะของเด็กที่ไม่ดูเหมือนจริงมาก มีการลดทอนรายละเอียดที่สมจริงออกไป และการจัดองค์ประกอบด้วยการเน้นที่รูปทรงของเด็กกับวัตถุอื่นๆเข้าไปในภาพ

มาร์ก ชากาล (Marc Chagall) ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในเรื่องของการจัดองค์ประกอบ เช่น การเพิ่มรูปทรงจากจินตนาการเข้าไป คือ ทำการขยายภาพรูปทรงสัญลักษณ์ของสัตว์หรือสิ่งของให้ใหญ่ ขึ้นเพื่อแสดงถึงความสำคัญทางรูปทรงที่ต้องการ แลกการถ่ายทอดที่ประสานสัมพันธ์กับรูปทรงของเด็กผู้หญิง ภายในภาพให้ความรู้สึกอบอุ่น เพื่อฝันถึงประสบการณ์และจินตนาการที่มีความสุข และยังมีส่วนประกอบย่อยประดับตามทิวอากาศภายในงาน ให้มีรายละเอียดซ้อนเร้นเล็กๆให้เห็นเพื่อสร้างเนื้อหาและความน่าสนใจในงานเพิ่มขึ้น

สุเดซ แก้วท่าไม้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในเรื่องของการถ่ายทอดแนวความคิดที่แสดงอารมณ์ได้ถึงความรักความอบอุ่นที่มีต่อลูก โดยใช้รูปทรงของลูกตนเองในการนำเสนอ และได้ประเด็นเรื่องการเชื่อมโยงรูปทรงในภาพด้วยการหันมอง ซึ่งทำให้ภาพนั้นดูมีชีวิตชีวา และการจัดองค์ประกอบที่เน้นความเด่นสว่างไปที่รูปทรงของเด็กที่ประกอบกับวัตถุอื่นเพิ่มเข้ามาในภาพ

บทที่ 3

การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานชุด ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า ในครั้งนี้ซึ่งมีกระบวนการหรือลำดับขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากการใช้เนื้อหาเรื่องราวปัญหาของครอบครัว ที่เกิดขึ้นของข้าพเจ้าจนลุกลามเกิดผลกระทบรุนแรง มีความคิดเห็นไม่ตรงกันทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อบุตรสาว ข้าพเจ้าในฐานะผู้เป็นพ่อ จึงได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองจนมองข้ามในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว โดยใช้ความประทับใจในความรักความผูกพันที่มีต่อบุตรสาว และมุ่งเน้นการแสวงหาความสุขของบุตรสาวมากกว่าที่จะคิดถึงอดีตที่ผ่านมา จึงนำมาสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เกิดจากประสบการณ์โดยตรง แล้วเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่เชิงบวกในการปฏิบัติงานศิลปะที่มีความเฉพาะตน

3.1 วิธีการดำเนินงาน

3.1.1 ขั้นตอนและวิธีการศึกษา

3.2. ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

3.2.1. ระยะก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

3.2.2. ระยะสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

3.1 วิธีการดำเนินงาน

3.1.1 ขั้นตอนและวิธีการศึกษา

แหล่งข้อมูลประสบการณ์ตรงจากปัญหาครอบครัว ที่เกิดขึ้นระหว่างสามีกับภรรยา ที่ไม่มีความเข้าใจกัน จนลุกลามเกิดผลกระทบรุนแรง มีความคิดเห็นไม่ตรงกันทำให้เกิดการทอดทิ้งลูก ไม่ต้องการเลี้ยงดูและไม่สนใจโดยไม่ได้คำนึงถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมา เพราะคิดว่าต้องเป็นภาระให้กับตนเองไปตลอด ทำให้มีผลกระทบกับความรู้สึกโดยตรงของตนเองและบุตรสาว เนื่องจากการหย่าร้างทำให้ต้องเลี้ยงดูบุตรแก้ไข้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในครอบครัวแต่เพียงผู้เดียว

ผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองจนมองข้ามในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว จึงมุ่งเน้นการแสวงหาความสุขของบุตรสาวมากกว่าที่จะคิดถึงอดีตที่ผ่านมาทำให้ “เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงลบให้กลับมาเป็นเชิงบวก” จนเกิดเป็นกระบวนการสร้างสรรค์

3.2. ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.2.1. ระยะเวลาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานช่วงทดลองนี้เป็นการค้นคว้ารูปแบบผลงาน เทคนิคเฉพาะตัวที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ผสมผสานกับการระบายสีต่างๆในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม ผลงานในช่วงระยะนี้จึงเป็นกระบวนการสร้างสรรค์สำคัญต่อการพัฒนา และการค้นหาความลงตัวให้สมบูรณ์ แบบขององค์ประกอบในผลงาน เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่กระบวนการพัฒนาสร้างสรรค์ให้เชื่อมโยงกับแนวความคิดในผลงานชุดวิทยานิพนธ์ต่อไป

ภาพผลงานก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

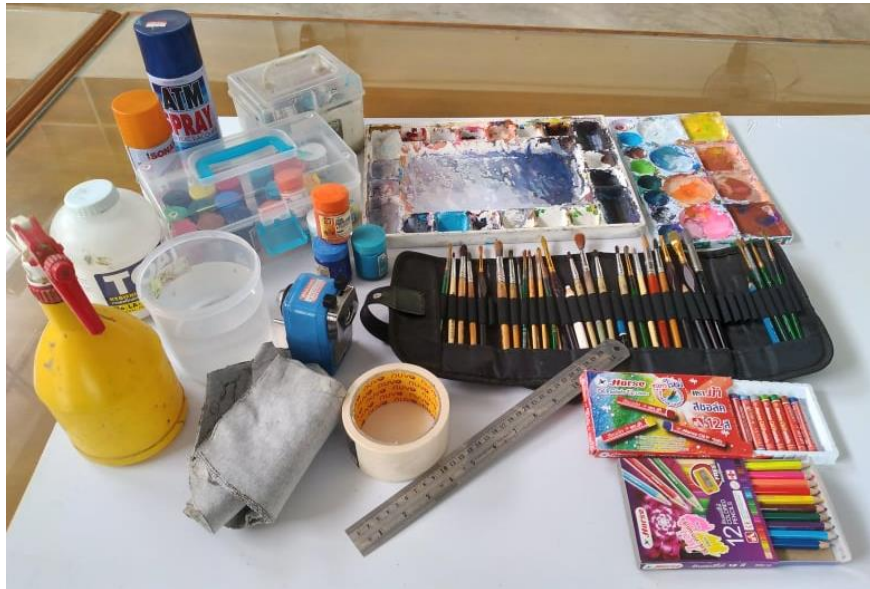
ภาพที่ 12 ภาพผลงานก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

3.2.2. ระยะเวลาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ มีผลงานในระยะนี้ทั้งหมด 4 ชุด 8 ชิ้นงาน จากผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นนั้นพบว่า มีการพัฒนาขึ้นต่อจากช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ เช่น ด้านเทคนิควิธีการ คือ สร้างสีสันบรรยากาศของพื้นหลังผลงานด้วยเทคนิคโมโนปรินต์สีน้ำสื่อถึงความอบอุ่น ทรานเฟอร์รูปทรงลูกสาวและข้าพเจ้าเป็นน้ำหนักขาวและดำ ใช้วัสดุสำเร็จรูปของเล่นของบุตรสาว ใช้โฟมอัดเรียบนำมาชุด ชิด เจาะ เซาะร่อง ตัดให้เป็นรูปตุ๊กต้าม้าต่างๆที่บุตรสาวชื่นชอบ แล้วนำมาสแตมป์ปรี้นลงบนผลงานเป็นขั้นตอนก่อนการเก็บรายละเอียด ด้านรูปทรงมีพัฒนาการในเรื่องของจินตนาการเพิ่มเติมเข้าไปในผลงานมากขึ้น เช่น ขยายตัววัตถุตุ๊กต้าม้าให้มีขนาดสัดส่วนที่ใหญ่มากขึ้นกว่าความเป็นจริง และตัดทอนบางส่วนที่ไม่ต้องการออก และลดขนาดรูปทรงเด็กให้เล็กกว่าตุ๊กต้าม้า เพื่อเป็นการแสดงสัญลักษณ์และอารมณ์ความรู้สึกจากจินตนาการมากขึ้น

วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานในการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 13 ภาพชุดอุปกรณ์การดำเนินงานด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีผสม

ภาพที่ 14 ภาพชุดอุปกรณ์การสร้างสรรค์งานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์

ภาพร่างผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

ภาพที่ 16 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

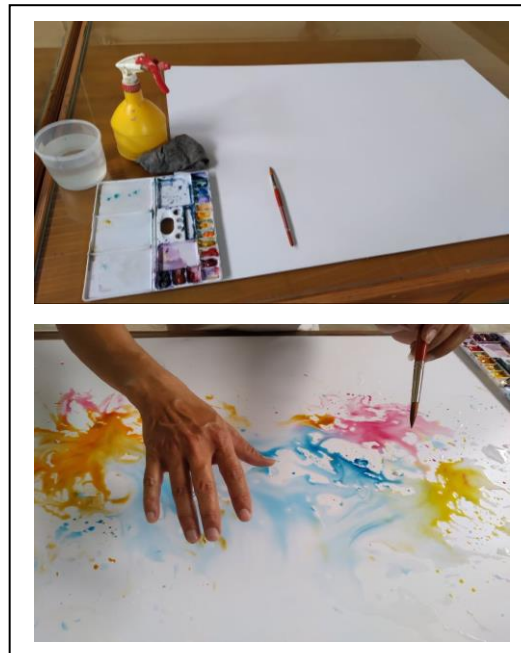
ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

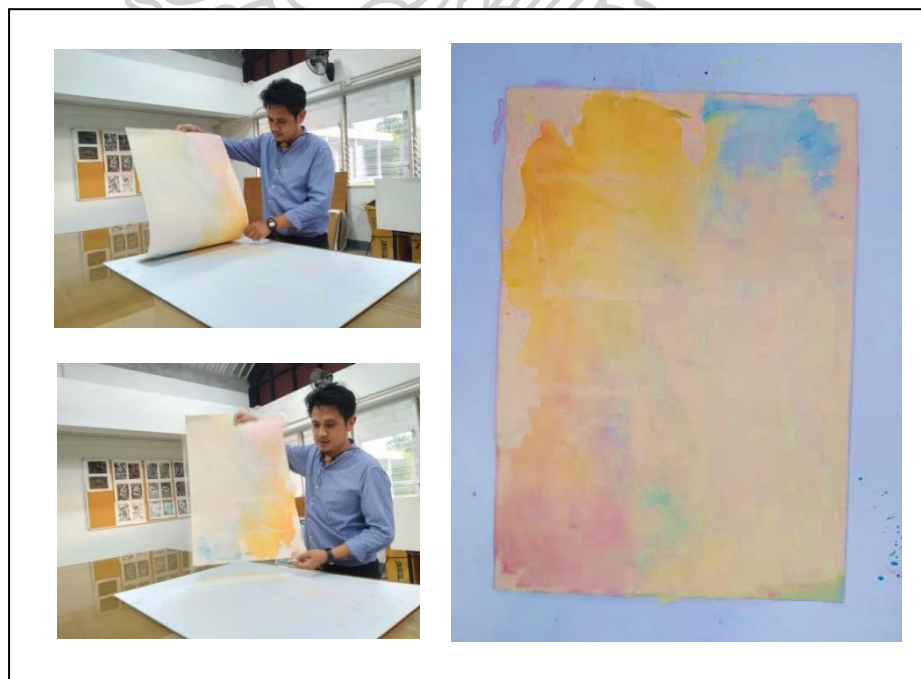
ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เทคนิคโมนอปรินสีน้ำ

ภาพที่ 19 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เทคนิค โมนอปรินสีน้ำ

ภาพที่ 20 ภาพขั้นตอนการเตรียมพื้นหลังเทคนิคโมนอปรินท์ที่สมบูรณ์

ขั้นตอนการสร้างสรรค์เทคนิค ทรานเฟอร์

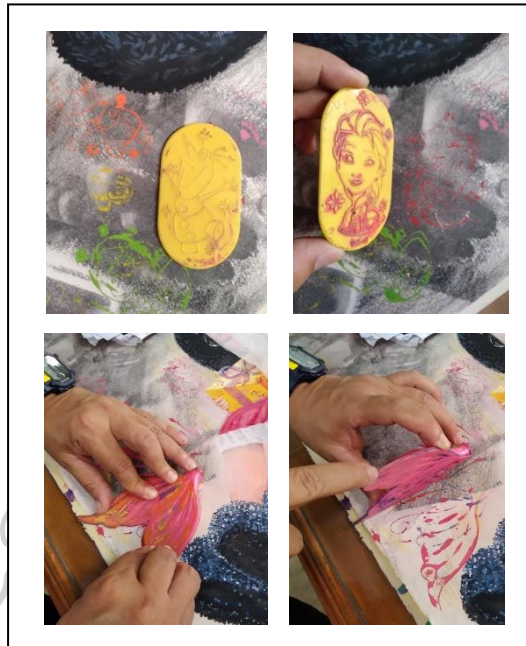

ภาพที่ 21 ขยายภาพร่างเป็นผลงานวิทยานิพนธ์

จากภาพที่ 21 คือการที่ได้ทำภาพพิมพ์โมโนปรินท์สีน้ำแล้ว และทำการร่างภาพรูปทรงกันตาและตุ๊กตาหมี

ภาพที่ 22 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์เทคนิค ทรานเฟอร์

ภาพที่ 23 ภาพขั้นตอนแสดงลำดับด้วยเทคนิค สแตมป์ปริ้น

ภาพที่ 24 รายละเอียดภายในชิ้นงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตกแต่งด้วยเทคนิคสแตมป์ปริ้น

ภาพที่ 25 ตัวอย่างภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 26 ภาพการนำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์

สรุปบทที่ 3 คือ การแสดงลำดับขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” ได้แสดงวิธีการดำเนินงาน แบ่งเป็นประเด็นการอธิบายใน 2 ช่วงระยะ คือ ระยะก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ เริ่มด้วยการทดลองเทคนิควาดเส้นดินสอผสมสีพาสเทลแห้ง และระบายสีอะครีลิคเพิ่มเติมรูปทรงกันตาและตุ๊กตา และได้ทดลองการจัดองค์ประกอบในส่วนของรูปทรงที่แสดงการย่อหด ขยายรูปทรงของตุ๊กตาทิมี่กับกันตาระยะขั้นตอนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ คือ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ เริ่มสร้างบรรยากาศพื้นหลังด้วยเทคนิคโมโนปรินท์สีน้ำ ขั้นตอนที่สองใช้วิธีการการทรานเฟอร์รูปทรงฟ่อและลูกเป็นภาพขาวดำ ขั้นตอนที่สามคือการระบายสีอะครีลิคทับซ้อนลงไป ในลักษณะที่มีเนื้อสีหนาและเนื้อสีบางใส และสุดท้ายคือการแสดงพิมพ์ปรินท์ด้วยวัตถุสำเร็จรูปจากพื้นพื้นผิวของเล่นที่ชื่นชอบของกันตาเป็นขั้นตอนสุดท้าย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ในหัวข้อเรื่อง “ความสุขของกันตากับข้าพเจ้า” เป็นการรวบรวมเรื่องราวแนวความคิด เนื้อหาทางด้านเริ่มต้นจากการใช้ เรื่องราวปัญหาของครอบครัว ที่เกิดขึ้นของข้าพเจ้า จนลุกลามเกิดผลกระทบรุนแรง ความคิดเห็นไม่ตรงกันทำให้เกิดการทอดทิ้งลูก จนทำให้ข้าพเจ้าในฐานะ พ่อจึงได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองจนมองข้ามในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว มีความประทับใจในความรักความผูกพันที่มีต่อบุตรสาว และมุ่งเน้นการแสวงหาความสุขของบุตรสาวมากกว่าที่จะคิดถึงอดีตที่ผ่านมา จึงนำมาสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปะที่เกิดจากประสบการณ์โดยตรง แล้วเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานศิลปะที่มีความเฉพาะตน โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ช่วง ดังนี้

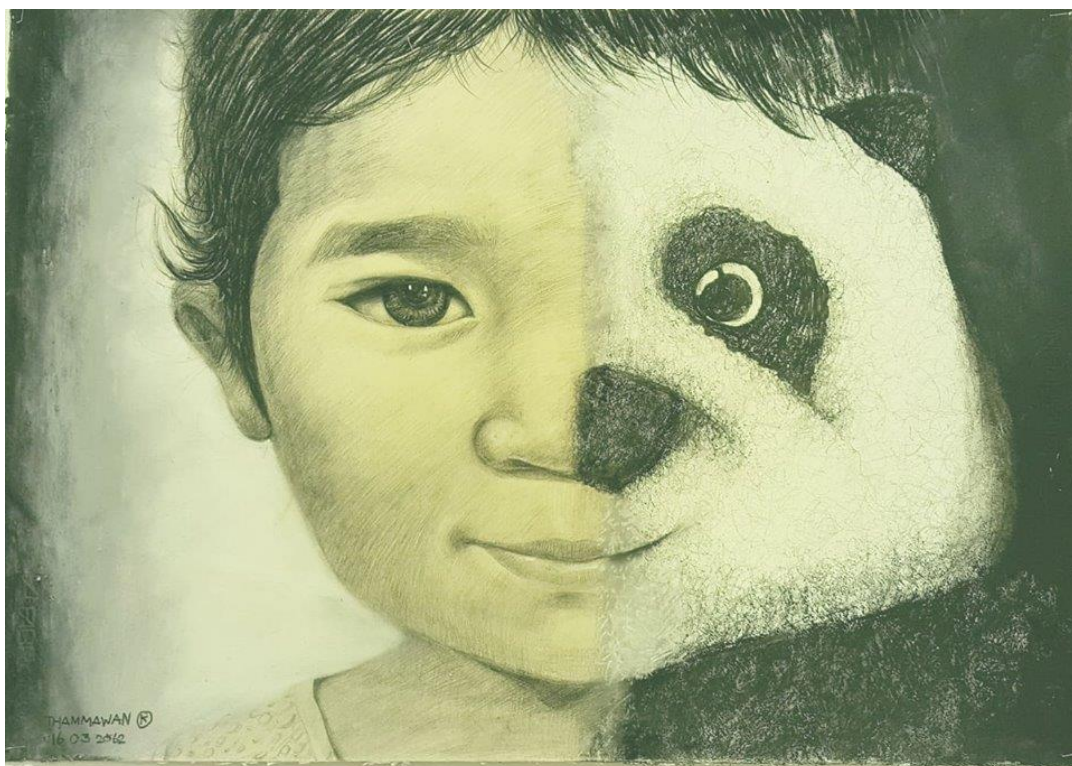
4.1. วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

มีผลงานทั้งหมด 4 ชิ้น โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม 1 นั้นเป็นการสร้างสรรค์โดยจัดองค์ประกอบอาศัยรูปทรงของเด็กหญิงกันตากับรูปทรงวัตถุตุ๊กตาหมี และกลุ่มวิเคราะห์ที่ 2 คือ กลุ่มที่เพิ่มเทคนิคภาพพิมพ์โมโนปรินท์ ด้วยการทรานเฟอร์รูปภาพเหมือนของเด็กหญิงกันตาลงเป็นพื้นหลัง และมีสีเส้นที่สดใสเพิ่มมากขึ้น

4.2. วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์

ผลงานช่วงนี้ทั้งหมด 4 ชุด คือ ชุดที่ 1 มี 2 ชิ้น, ชุดที่ 2 มี 2 ชิ้น, ชุดที่ 3 มี 2 ชิ้น และชุดที่ 4 มี 2 ชิ้น รวมทั้งหมด 8 ชิ้น ผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์ ได้มีการพัฒนาเพิ่มเติมต่อจากช่วงก่อน วิทยานิพนธ์ให้มีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น เช่น มีการเพิ่มเติมเทคนิคภาพพิมพ์โมโนปรินท์ ด้วยวิธีการทรานเฟอร์รูปใบหน้าของข้าพเจ้าและกันตาลูกสาวที่เป็นสีชาวดำ เพื่อใช้ในการสร้างภาพฉากหลังชั้นแรก และทำการระบายสีที่สดใสมากขึ้นจากช่วงก่อนวิทยานิพนธ์เพิ่มทับซ้อนเป็นชั้นที่สอง

ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์นิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 27 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน สายใยรักจากความผูกพัน หมายเลข 1

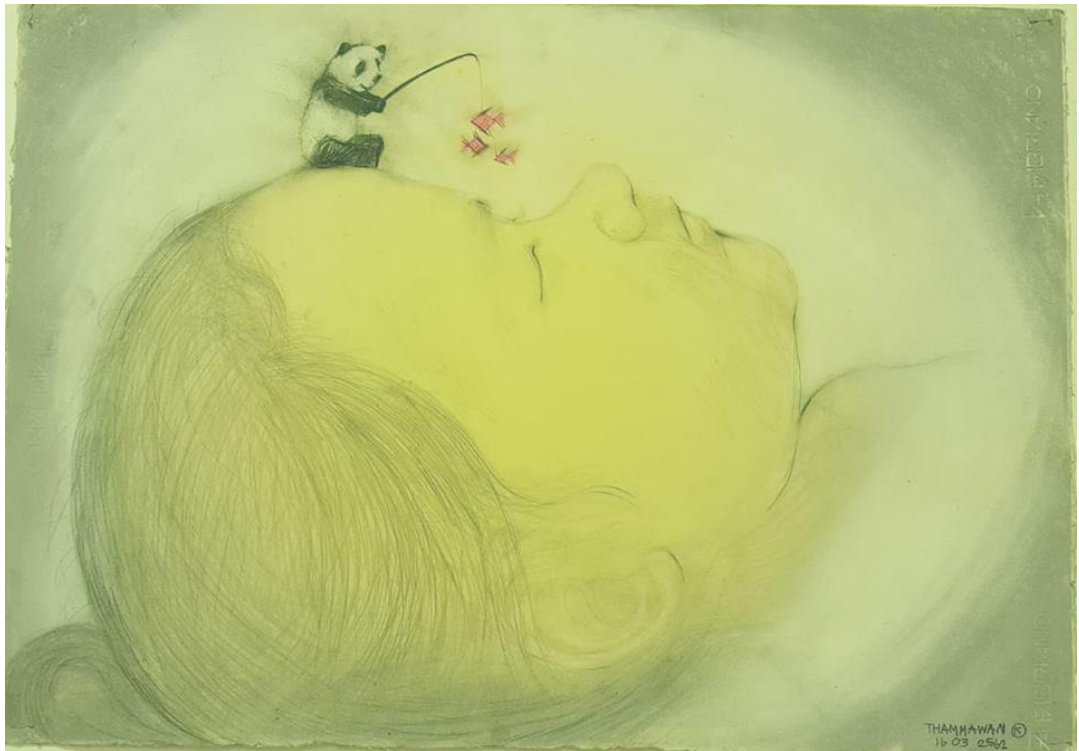
ขนาด 60 x 80 เซนติเมตร

เทคนิค ดินสอดำและเกียรยงบนกระดาษ

ปี 2562

ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์นิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 28 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

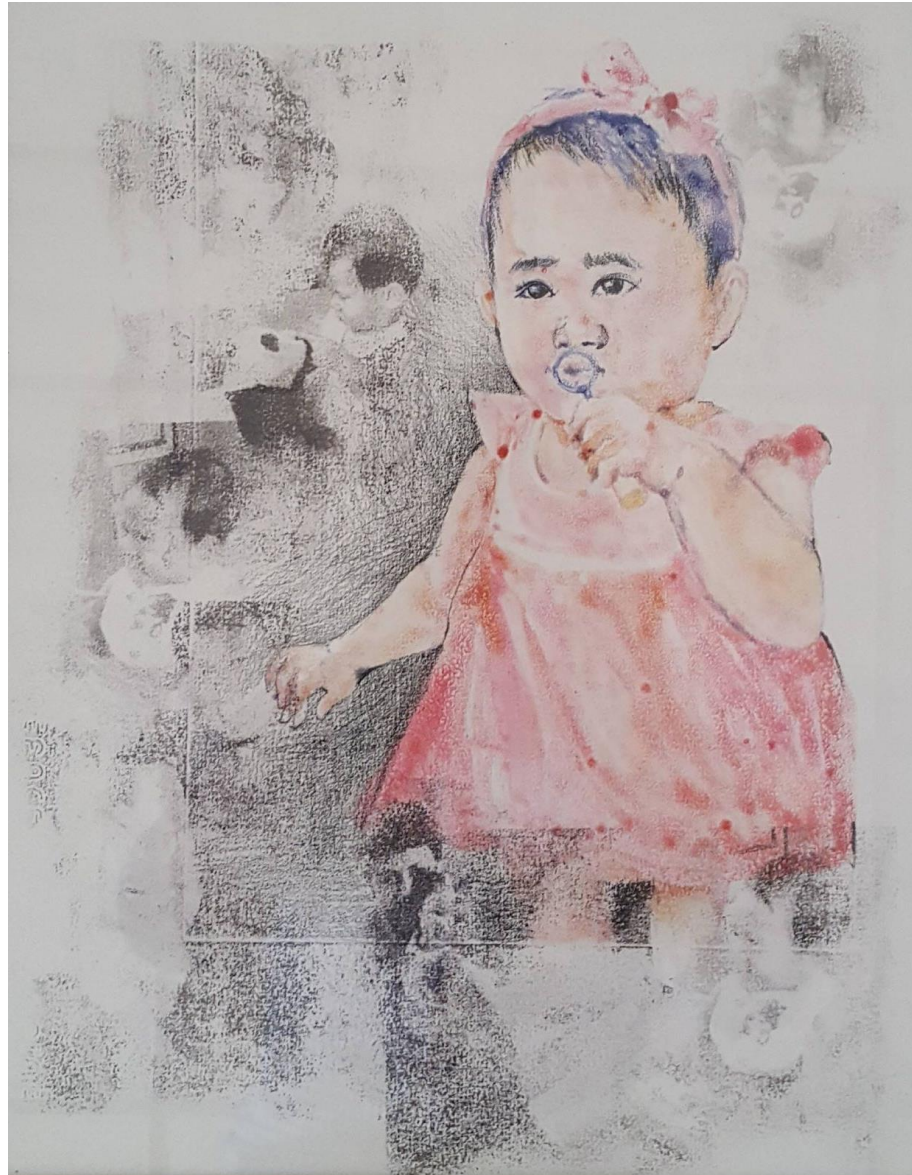
ชื่อผลงาน สายใยรักจากความผูกพัน หมายเลข 2

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

เทคนิค ดินสอดำและเกรียงบนกระดาษ

ปี 2562

ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์นิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 29 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ความสุขของกันตา 1

ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ปี 2562

ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์นิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 30 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ความสุขของกันตา 2

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมผสม

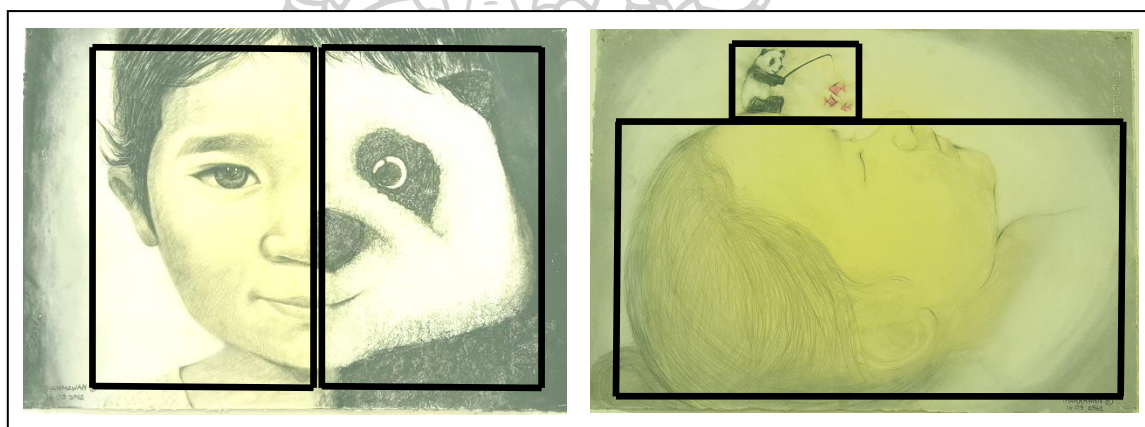
ปี 2562

4.1 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุด “ความสุขของกันตากับเจ้า” ในช่วงแรก เป็นการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง เนื้อหาเรื่องราวและทดลองเทคนิคต่างๆ โดยนำแนวความคิดที่ได้จาก เรื่องราวความรัก ความสุข ความเมตตาที่ข้าพเจ้าผู้เป็นพ่อมอบให้กันตากับลูกสาวที่พลัดพรากความรัก จากแม่ ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก สะท้อนเนื้อหาให้สอดคล้องเป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ผลงานชุด นี้เป็นเพียงการค้นคว้าข้อมูลและทดลองต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้ จึงเป็นที่มาของแรงบันดาลใจของผู้วิจัย ในการสร้างสรรค์รูปแบบงานจิตรกรรม

จากที่ได้สร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ สามารถแบ่งการวิเคราะห์ออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม 1 นั้นเป็นการสร้างสรรค์โดยจัดองค์ประกอบอาศัยรูปทรงของเด็กหญิงกันตากับรูปทรง วัตถุตุ๊กตาหมี และกลุ่มวิเคราะห์ที่ 2 คือ กลุ่มที่เพิ่มเทคนิคภาพพิมพ์โมนอปรินท์ ด้วยการทรานเฟอร์ รูปภาพเหมือนของเด็กหญิงกันตาดลงเป็นพื้นหลัง และมีสีเส้นที่สดใสเพิ่มมากขึ้น

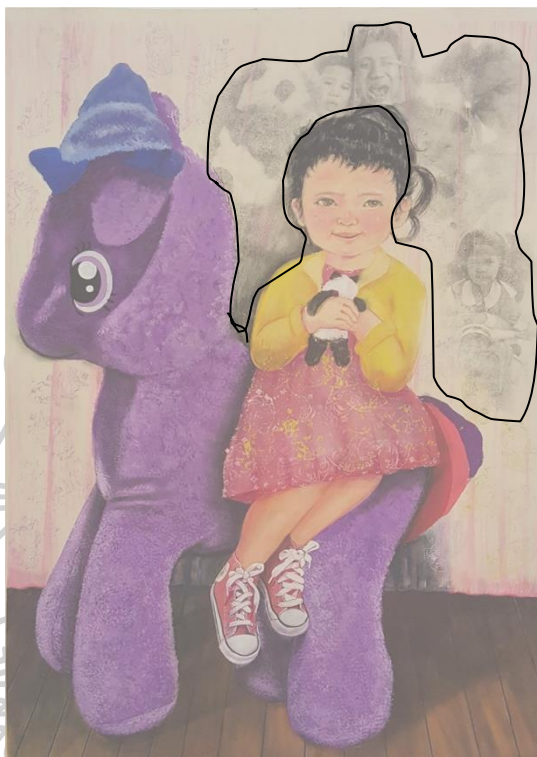

ภาพที่ 31 วิเคราะห์องค์ประกอบรูปทรงของเด็กหญิงกับรูปทรงวัตถุตุ๊กตาหมี

จากภาพที่ วิเคราะห์ได้คือ เป็นช่วงของการทดลอง เช่น การจัดองค์ประกอบโดยการนำ รูปทรงเด็กหญิงกับตุ๊กตาหมี โดยทำการย่อและขยายเพื่อให้เกิดสุนทรียภาพใหม่ และเพิ่มความ น่าสนใจในผลงานมากขึ้น

การใช้สี มีลักษณะสีแบบโมนอโคลม เน้นที่การเลือกใช้สีเหลืองและสีดำ ที่ไม่ได้แสดงความ สดใสของสีเส้นที่มากมายนัก ผลที่ปรากฏคือ ทำให้อารมณ์ของความรู้สึกในภาพนั้นดูเศร้าหมองเกินไป เทคนิควิธีการใช้วิธีวาดเส้น ด้วยดินสอดำ และดินสอสีผสมกับเกรยองบนวัสดุกระดาษ

การวิเคราะห์ในกลุ่มที่ 2 คือ การเพิ่มเทคนิคภาพพิมพ์โมนอปรินท์ ด้วยการทรานเฟอร์รูป
ภาพเหมือนของเด็กหญิงกันตาและข้าพเจ้าลงเป็นพื้นหลัง

ภาพที่ 32 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

จากภาพที่ พบว่า การที่เพิ่มเทคนิคภาพพิมพ์ทรานเฟอร์รูปทรงเหมือนจริงของกันตาและ
ข้าพเจ้า ที่เป็นน้ำหนักขาวดำ ทำให้ภาพมีความน่าสนใจเพิ่มมามากขึ้น การเพิ่มสีส้นจากสีอะครีลิคที่
สอดใส่ในภาพทำให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลายมากขึ้น และแสดงอารมณ์ของความสุขในผลงานมากขึ้นอีก
ด้วย

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ ทดลอง โดยใช้ดินสอดำขนาด ค่าน้ำหนักต่างกัน แท่งถ่านดำ เกรยอง และสีชอล์กแท่งสีขาว เนื้อหาเรื่องราวยังคงเป็นความผูกพัน ของวัตถุสิ่งของ ของบุตรสาว แต่จะลดค่าน้ำหนักของบรรยากาศแสง เงา ให้มีความ อ่อนนุ่มนวล แสดงออกถึงลักษณะชวนฝันโดยใช้เทคนิคเฉพาะตัว พร้อมทั้งถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติ และมีการวิเคราะห์ในหลายด้าน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สรุปการวิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

วิเคราะห์ผลงาน ช่วง ก่อนวิทยานิพนธ์		
รูปทรง	ใช้วิธีการขยาย เพิ่ม ลดขนาดรูปทรง	ผสานรูปทรงพอกับลูกที่ได้จากเทคนิคทรานเฟอร์และทับซ้อนรูปทรงกันตากับตุ๊กตา
สี	ใช้สีไม้และสีดินสอในลักษณะเป็นโมโนโคลม อารมณ์ของภาพนั้นดูเศร้าหมอง	มีการเพิ่มสีสันทันให้สดใสมากขึ้นโดยใช้สีอะครีลิค ระบายทับซ้อนสีขาวดำจากทรานเฟอร์
เทคนิค	ใช้สีจากดินสออีอีและสีไม้และสีชอล์คพาสเทล	ใช้เทคนิคทรานเฟอร์รูปทรงพอกับลูกเป็นพื้นหลังชั้นแรกและระบายสีอะครีลิคทับซ้อนเป็นชั้นที่ 2
จินตนาการ	เชื่อมรูปทรงของตุ๊กตามีเข้ากับใบหน้ากัน ตาและย่อส่วนตุ๊กตาให้เล็กเล่นสนุกบน ใบหน้าของกันตาที่กำลังหลับไหล	มีรูปทรงที่ผสมผสานภาพความสุขของพอกับ ลูกเล็กๆทับซ้อนล่องลอยอย่างเบาบางอยู่ ด้านหลังรูปร่างของกันตาและตุ๊กตา
แนวทางการพัฒนา	เพิ่มเติมสีสันทันให้สดใส และเพิ่มเติมเทคนิค อื่นๆให้ภาพมีความหลากหลายมากขึ้น	ได้เพิ่มสีสันทันให้ดูสดใสและเพิ่มเติมเทคนิค ทรานเฟอร์เป็นระยะแรกทำให้ภาพมีความ น่าสนใจมากขึ้น

ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวัยอนุบาล ชูตที่ 1

ศิลปิน : นาย กิตติพงษ์ ธรรมวรรณ
 ชื่อผลงาน : "ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า # 01
 ขนาด : 100 x 70 ซม.
 เทคนิค : จิตรกรรมสีผสม
 ปีที่สร้าง : 2563

ศิลปิน : นาย กิตติพงษ์ ธรรมวรรณ
 ชื่อผลงาน : "ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า # 02
 ขนาด : 100 x 70 ซม.
 เทคนิค : จิตรกรรมสีผสม
 ปีที่สร้าง : 2563

ภาพที่ 33 ภาพผลงานวัยอนุบาล ชูตที่ 1 มี 2 ชิ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 34 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน ความสุขของกันตากับข้าวเจ้า 1

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสีผสม

ปี 2562

ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 35 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน ความสุขของกันตากับข้าพเจ้า 2

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสีผสม

ปี 2562

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

ศิลปิน : นาย กิตติพงษ์ ธรรมวรรณ
ชื่อผลงาน : "ความสุขขอมกัณฑ์และข้าพเจ้า # 03
ขนาด : 100 x 70 ซม.
เทคนิค : จิตรกรรมสื่อผสม
ปีที่สร้าง : 2563

ศิลปิน : นาย กิตติพงษ์ ธรรมวรรณ
ชื่อผลงาน : "ความสุขขอมกัณฑ์และข้าพเจ้า # 04
ขนาด : 100 x 70 ซม.
เทคนิค : จิตรกรรมสื่อผสม
ปีที่สร้าง : 2563

ภาพที่ 36 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 มี 2 ชิ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 37 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า 3

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสม

ปี 2562

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 38 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4
ชื่อผลงาน ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า 4

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสีผสม

ปี 2562

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ศิลปิน : นาย กิตติพงษ์ รสสุวรรณ
ชื่อผลงาน : "ความสุขของกันตาและเข้าพเจ้า # 05"
ขนาด : 100 x 70 ซม.
เทคนิค : จิตรกรรมสีผสม
ปีที่สร้าง : 2563

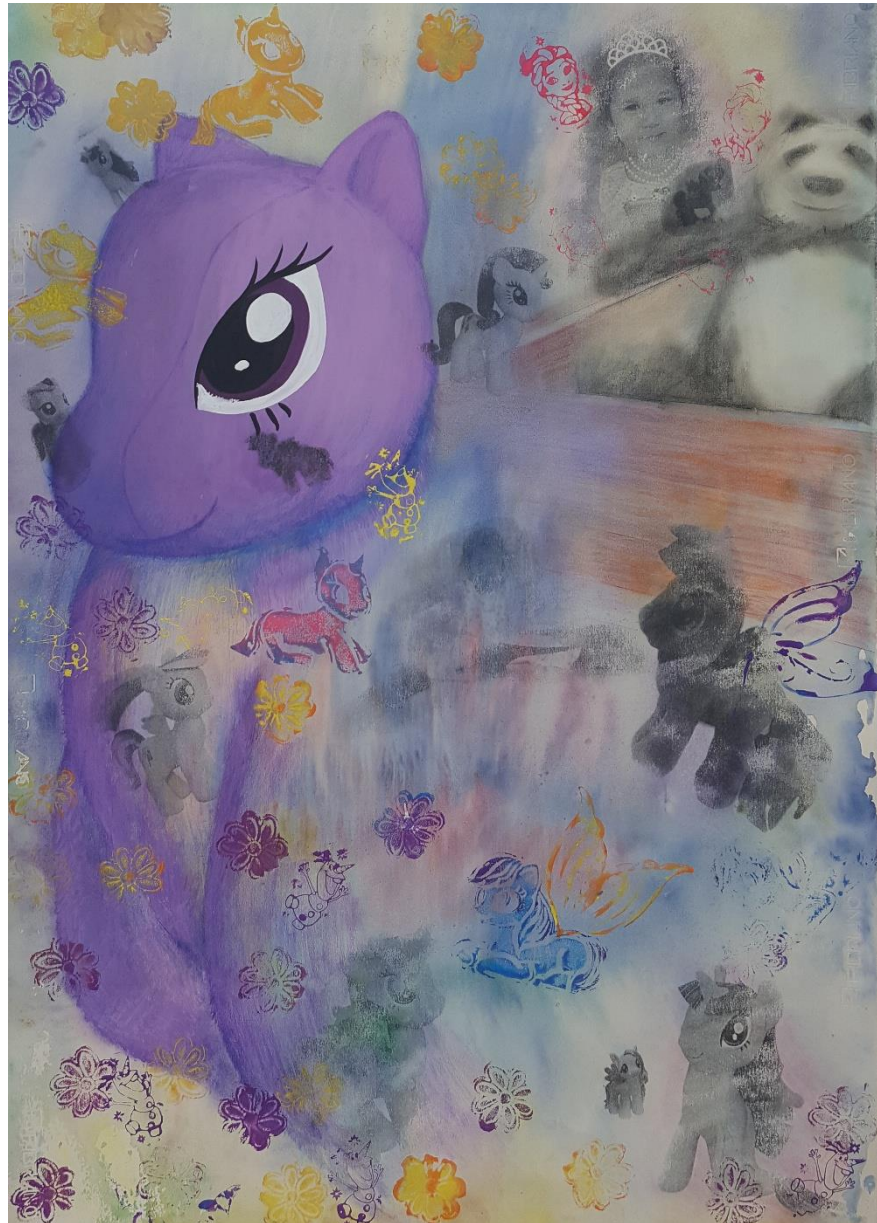

ศิลปิน : นาย กิตติพงษ์ รสสุวรรณ
ชื่อผลงาน : "ความสุขของกันตาและเข้าพเจ้า # 06"
ขนาด : 100 x 70 ซม.
เทคนิค : จิตรกรรมสีผสม
ปีที่สร้าง : 2563

ภาพที่ 39 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 มี 2 ชิ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ภาพที่ 40 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ความสุขของกันตากับข้าพเจ้า 5

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสม

ปี 2563

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ภาพที่ 41 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ความสุขของกันตากับข้าพเจ้า 6

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสม

ปี 2563

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

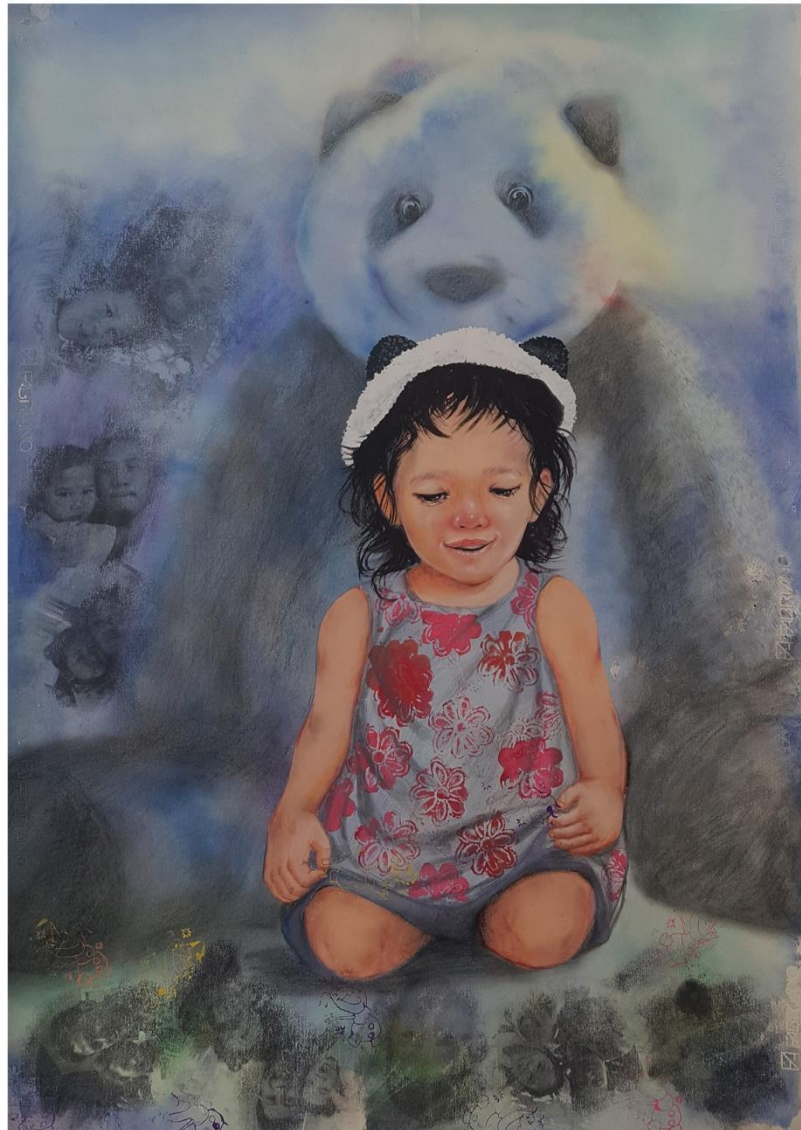
ศิลปิน : นาย กิตติพงษ์ รสสุวรรณ
 ชื่อผลงาน : "ความสุขของกันตากับเจ้าจ๋า # 07
 ขนาด : 100 x 70 ซม.
 เทคนิค : จิตรกรรมสีผสม
 ปีที่สร้าง : 2563

ศิลปิน : นาย กิตติพงษ์ รสสุวรรณ
 ชื่อผลงาน : "ความสุขของกันตากับเจ้าจ๋า # 08
 ขนาด : 100 x 70 ซม.
 เทคนิค : จิตรกรรมสีผสม
 ปีที่สร้าง : 2563

ภาพที่ 42 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4 มี 2 ชิ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ภาพที่ 43 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ความสุขของกันตากับข้าวเจ้า

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสีผสม

ปี 2563

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ภาพที่ 44 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ความสุขของกันตากับข้าวเจ้า

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสีผสม

ปี 2563

4.2 วิเคราะห์ผลงานช่วงวัยอนุบาล

ผลงานในช่วงวัยอนุบาล มีการพัฒนาเพิ่มเติมต่อจากช่วงก่อนวัยอนุบาลให้มีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น เช่น มีการเพิ่มสีชั้นที่ 1 เป็นเทคนิคสีน้ำโมโนปรินต์ เพื่อสร้างบรรยากาศของสีในงาน มีการชั้นที่ 2 เพิ่มเติมเทคนิคภาพพิมพ์ด้วยวิธีการทรานเฟอร์รูปใบหน้าของข้าพเจ้าและกันตากลูกสาวที่เป็นสีชาวดำ และชั้นที่ 3 ทำการระบายสีสีอะครีลิกที่สดใสมากขึ้นจากช่วงก่อนวัยอนุบาลเพิ่มทับซ้อน มีการถ่ายทอดจินตนาการมากขึ้น เช่น ภาพที่ชื่อ ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า 3 และ 4 เป็นการสร้างจินตนาการร่วมกันทั้งภาพพ่อลูกที่ลอยในอากาศล้อมรอบเข้ากับรูปทรงกันตาและตุ๊กตาหมี ภาพดูมีความฝันและความสุขอยู่ภายในภาพมีการใช้สีอะครีลิก สีสดสมากขึ้นทำให้อารมณ์ภายในภาพดูสดใสมากขึ้น มีการวิเคราะห์ในด้านต่างๆ ในตารางนี้

ตารางที่ 2 สรุปการวิเคราะห์ผลงานวัยอนุบาล

<p>วิเคราะห์ ผลงาน ช่วง วัยอนุบาล</p>		
<p>รูปทรง</p>	<p>ใช้วิธีการทรานเฟอร์รูปทรงพ่อลูกแบบหน้าหนัก ชาวดำเป็นชั้นแรกและระบายสีอะครีลิกทับซ้อนเป็นชั้นที่สอง</p>	<p>ขยายรูปทรงกันตาและของเล่นให้มีขนาดใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ในงานทับซ้อนรูปทรงเล็กๆของพ่อลูกกระจายทั่วทั้งภาพ</p>
<p>สี</p>	<p>ใช้สีชั้นแรกด้วยสีน้ำทำโมโนปรินต์ ชั้นที่สองคือสีชาวดำของเทคนิคทรานเฟอร์ ชั้นที่สามลงสีอะครีลิก</p>	<p>เพิ่มเติมการใช้สีชั้นที่สามให้มีความสดใสมากขึ้น เพื่อให้อารมณ์ของภาพมีความสดใสและแสดงความสุขในภาพมีมากขึ้น</p>
<p>เทคนิค</p>	<p>เริ่มด้วยการทำโมโนปรินต์สีน้ำเพื่อสร้างบรรยากาศโทนสีของภาพ และเพิ่มเทคนิคภาพพิมพ์ทรานเฟอร์ เพื่อสร้างรายละเอียดในฉากหลังของภาพและลงสีอะครีลิกที่สดใสระบายสีที่มีเนื้อสีและสีที่บางใสเพื่อให้เห็นร่องรอยของพื้นผิวการทรานเฟอร์เป็นชั้นสุดท้าย</p>	
<p>จินตนาการ</p>	<p>เริ่มแสดงจินตนาการของสีผ่านเทคนิคโมโนปรินต์สีน้ำ และจินตนาการในกลุ่มเทคนิคทรานเฟอร์เป็นภาพพ่อลูกน้ำหนักชาวดำลอยอยู่ภายในภาพและจินตนาการที่ถ่ายทอดลงบนสีที่สดใสของรูปทรงกันตา ตุ๊กตาและข้าพเจ้า</p>	

สรุปบทที่ 4 คือการวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์ชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ช่วง คือ

1. วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ มีผลงานทั้งหมด 4 ชิ้น โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม 1 นั้นเป็นการสร้างสรรค์โดยจัดองค์ประกอบอาศัยรูปทรงของเด็กหญิงกันตากับรูปทรงวัตถุตุ๊กตาหมี และกลุ่มวิเคราะห์ที่ 2 คือ กลุ่มที่เพิ่มเทคนิคภาพพิมพ์โมโนปรินท์ให้มีสีเส้นที่สดใสเพิ่มมากขึ้น และการทรานเฟอร์รูปภาพเหมือนของเด็กหญิงกันตากับข้าพเจ้าลงเป็นพื้นหลัง ผสานรูปทรงพอกับลูกที่ได้จากเทคนิคทรานเฟอร์และทับซ้อนรูปทรงกันตากับตุ๊กตา

2. วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์ คือ ผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์นี้ได้มีการพัฒนาเพิ่มเติมต่อจากช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ให้มีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น ด้วยการทำโมโนปรินท์สีน้ำเพื่อสร้างบรรยากาศผลงานให้แสดงถึงช่วงวัยต่างๆ ที่สนุกสดใสสนุกสนานของบุตรสาวแสดงถึงความสุข ความอบอุ่นและความรักที่ข้าพเจ้าได้มีให้ต่อบุตรสาว สิ่งที่เกิดขึ้นเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในผลงานมีสีเส้นในตัวพื้นหลังที่เกิดความนุ่มนวลผสมผสานของสีและซ้อนรูปทรงให้เกิดจินตนาการตามแนวคิด ที่เกิดขึ้นตามจังหวะของสีที่พิมพ์ลงบนผลงาน เป็นเทคนิคที่นำมาใช้ตอบสนองแนวความคิดของผู้วิจัยที่มุ่งเน้นแสวงหาความสุขของบุตรสาว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงลบให้กลับมาเป็นในเชิงบวก และเพิ่มเทคนิคภาพพิมพ์ทรานเฟอร์ เพื่อสร้างรายละเอียดในภาพพื้นหลังและสร้างค่าน้ำหนัก ขาว เทา ดำ ให้เกิดระยะในผลงานเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องราวในอดีตที่ผ่านในเชิงลบให้กลับมาเป็นเชิงบวก ซึ่งเป็นภาพของข้าพเจ้าและบุตรสาวร่วมทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันอย่างสนุกสนานและมีความสุข ความผูกพัน จนลืมนึกถึงอดีตที่ผ่านมา เป็นสัญลักษณ์ในตัวผลงานที่แสดงออกอย่างชัดเจนตรงไปตรงมา รูปทรงที่แสดงออกถึงความสนุกสนานจากชิ้นส่วนของเล่นของบุตรสาว เกิดจากการระบายสีอะคริลิกที่สดใส เพื่อให้เห็นร่องรอยของพื้นผิวที่เกิดจากวัตถุด้วยการพิมพ์เทคนิคสแตมป์ปรีนท์เป็นขั้นสุดท้ายให้เกิดความสมบูรณ์กับแนวความคิดในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้

บทที่ 5

สรุป

สรุปการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” คือ แนวความคิดที่เกิดจากผลกระทบกับความรู้สึกโดยตรงของข้าพเจ้าและบุตรสาว เนื่องจากการหย่าร้าง ทำให้ข้าพเจ้าต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงผู้เดียว เป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยว ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถเลี้ยงบุตรให้ได้ อย่างครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ จึงเกิดปัญหาที่เป็นผลกระทบในการดำรงชีวิต แต่ด้วยความรักความผูกพันที่ข้าพเจ้ามีต่อบุตรสาวจึงมอบการเลี้ยงดูให้ความรักความเอาใจใส่ในการดำรงชีวิตประจำวัน และเป็นช่วงเวลาที่มามีค่าสำหรับข้าพเจ้าผู้เป็นพ่อและกันตาบุตรสาว จากความรู้สึกถึงความทุกข์ในอดีตกับช่วงเวลาของความรักความผูกพันดังกล่าว ที่มุ่งเน้นแสวงหาความสุขของบุตรสาวมองข้ามเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นจากอดีตที่ผ่านมา “ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงลบให้กลับมาเป็นในเชิงบวก” จึงเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและสัญลักษณ์ทางศิลปะ ผ่านการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมรูปแบบเทคนิคผสม เพื่อเป็นบันทึกและสื่อถึงความดีงาม ความรัก ความผูกพัน ความสุขระหว่างลูกและพ่อ

การค้นหาคำเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนกับการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” แบ่งออกได้เป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ก่อนวิทยานิพนธ์ มีทั้งหมด 3 ชิ้น ซึ่งผลงานที่ได้สร้างสรรคออกมาแล้วนั้น พบว่า เป็นช่วงแห่งการทดลองเทคนิค โดยใช้เทคนิคจิตรกรรมผสม เช่น การวาดเส้น ระบายสีอะคริลิก สีไม้ สีชอล์คพาสเทลแห้ง และสีหมึกผสมกันในงานจิตรกรรม และค้นหารูปทรงโครงสร้างของเด็กเชื่อมเข้ากับรูปทรงวัตถุ เช่น ตุ๊กตาหมี แต่ผลที่ได้นั้นยังไม่แสดงอารมณ์ความรู้สึกแห่งความรักความอบอุ่นจากใจของข้าพเจ้าได้เท่าที่ควร

ช่วงที่ 2 ช่วงการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ มีผลงานในระยะนี้ทั้งหมด 4 ชุด 8 ชิ้นงาน จากผลงานที่ได้สร้างสรรคขึ้นนั้นพบว่า มีการพัฒนาขึ้นต่อจากช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ เช่น ด้านเทคนิควิธีการ คือ ด้านรูปทรงมีพัฒนาการในเรื่องของจินตนาการเพิ่มเติมเข้าไปในผลงานมากขึ้น เช่น ขยายตัววัตถุตุ๊กตาหมีให้มีขนาดสัดส่วนที่ใหญ่มากขึ้นกว่าความเป็นจริง และตัดทอนบางส่วนที่ไม่ต้องการออก และลดขนาดรูปทรงเด็กให้เล็กกว่าตุ๊กตาหมี เพื่อเป็นการแสดงสัญลักษณ์และอารมณ์ความรู้สึกจากจินตนาการมากขึ้น

ด้านเทคนิควิธีการ ได้มีการพัฒนาต่อยอดเพิ่มขึ้นจากช่วงก่อนวิทยานิพนธ์เป็น 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 การใช้เทคนิคทางด้านภาพพิมพ์เพิ่มเติมในงานจิตรกรรม เช่น ใช้เทคนิคโมนอปรินท์สีน้ำ และทรานเฟอร์รูปทรงลูกสาวและข้าพเจ้าเป็นน้ำหนักรวม เทาและดำ เป็นภาพพื้นหลังเพิ่มขึ้นเป็นขั้นตอนแรก ชั้นที่ 2 เพิ่มเติมรูปทรงเด็กและวัตถุทับซ้อน ด้วยวิธีการวาดเส้น ระบายสีอะคริลิก สีฝุ่น สีโปสเตอร์ สีชอล์คพาสเทลแห้ง สีไม้ สีน้ำ เป็นลักษณะของน้ำหนักรวมที่ไม่แสดงความสุขของสีจนเกินไป และชั้นที่ 3 เพิ่มเติมเทคนิคการแสดมภ์รูปทรง โดยการใช้ของเล่นของลูกสาวกันตาเป็นแม่พิมพ์ ลงบนพื้นผิวผลงานเป็นขั้นตอนสุดท้าย เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศให้รู้สึกได้ถึงความรักและความอบอุ่น ความสุข ความสนุกสนานตามช่วงวัยที่ลูกสาวและข้าพเจ้ามีให้แก่กัน

ข้อเสนอแนะของอาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์ผลงาน ได้แก่ ด้านเทคนิควิธีการภาพพิมพ์เทคนิคทรานเฟอร์ยังไม่มีความสะดวกในการจัดการค่าน้ำหนักสีได้ดีเท่าที่ควร เช่น ในบางจุดมีความเข้มจนเกินไป ยังไม่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่ได้กล่าว ในเชิงลบและบวก

ขาดบรรยากาศภายในภาพผลงาน เช่น ความน่าสนใจในเรื่องของเทคนิควิธีการเชื่อมระยะของชั้นที่ 1 ที่เป็นชั้นเทคนิคภาพพิมพ์ทรานเฟอร์ เข้ากับชั้นที่ 2 การระบายสีรูปทรงเด็ก จึงเพิ่มชั้นที่ 3 การแสดมภ์พื้นผิวของวัตถุของเล่นเด็กเข้าไป เพื่อเพิ่มอารมณ์ของความสุขสนุกสนานในผลงาน

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการสร้างสรรค์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “ความสุขของกันตาและข้าพเจ้า” แบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือ

1. ด้านแนวความคิด คือ การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของความรัก ความอบอุ่น ความผิดหวังจากครอบครัวที่สมบูรณ์ ที่ข้าพเจ้าผ่านมาร่วมกับกันตาลูกสาว และถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนั้นถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมเทคนิคผสมที่มีลักษณะเฉพาะตัวอีกแนวทางหนึ่ง เพื่อสื่อถึงสุนทรียภาพแห่งความรักความผูกพันที่พ้อมีต่อลูกสาวในอีกให้แก่ผู้ที่รับชมผลงาน

2. ด้านเทคนิควิธีการ คือ มีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 คือการใช้เทคนิคทางด้านภาพพิมพ์เพิ่มเติมในงานจิตรกรรม เช่น ใช้เทคนิคโมนอปรินท์สีน้ำ และทรานเฟอร์รูปทรงลูกสาวและข้าพเจ้าเป็นน้ำหนักรวมและดำ ชั้นที่ 2 เพิ่มเติมรูปทรงเด็กและวัตถุทับซ้อน ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น วาดเส้น ระบายสีอะคริลิก สีฝุ่น สีโปสเตอร์ สีชอล์คพาสเทลแห้ง สีไม้ สีน้ำ และชั้นที่ 3 เพิ่มเติมเทคนิคการแสดมภ์รูปทรง โดยการใช้ของเล่นของลูกสาวกันตาเป็นแม่พิมพ์ ลงบนพื้นผิวผลงานจิตรกรรมเป็นขั้นตอนสุดท้าย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กำจร สุนพงษ์ศรี. (2556). สุนทรียศาสตร์ : หลักปรัชญาศิลปะ ทฤษฎีทัศนศิลป์ ศิลปะวิจารณ์.

กรุงเทพฯ: บริษัทแอกทีฟพริ้นท์.

_____. (2554). ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : บริษัท วี.พริ้นท์(1991)จำกัด.

_____. (2559). พจนานุกรมศัพท์ทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา .(2545). **โลกศิลปะศตวรรษที่ 20**, กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.

ชลูด นิมเสมอ. (2553). **องค์ประกอบของศิลปะ**, กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

วิบูลย์ ลี้สุวรรณ. (2548). **ศิลปะในประเทศไทย จากศิลปะโบราณในสยามถึงศิลปะสมัยใหม่**,

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ลาดพร้าว.

ศิลป์ พีระศรี. (2553). แปลโดยพระยาอนุমানราชชน, **ศิลปะวิชาการ 3 ศิลปะสงเคราะห์**

พจนานุกรมศัพท์ศิลปะตะวันตก, กรุงเทพฯ: วิสคอมเซ็นเตอร์.

สุธี คุณาวิชยานนท์. (2545). **จากสยามเก่า สู่ไทยใหม่ : ว่าด้วยความพลิกผันของศิลปะจาก**

ประเพณีสู่สมัยใหม่, กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

สติเฟ่น ฟาร์ดิงส์ แปลโดย รติพร ชัยปิยะพร (2558), **1001 ภาพเขียนที่ต้องเห็นก่อนตาย**,

กรุงเทพฯ: เดอะเกรทไฟน์อาร์ท,

อิทธิพล ตั้งโฉลก. (2550). **แนวทางการสอนและสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง**, กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

นอร์แมน ร็อคเวลล์, เข้าถึงเมื่อ 18 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก

https://th.hmong.wiki/wiki/Norman_Rockwellne

สุรเดช แก้วท่าไม้, เข้าถึงเมื่อ 18 มิถุนายน 2564, เข้าถึงได้จาก

<https://www.artopia.space/suradej>

ภาษาต่างประเทศ

Alexander Gottlieb Baumgarte.. **Aesthetica scripsit**. University of Michigan Collection americana. Americana: Publisher impens. I.C. Kleyb. 1750

Andrew, Graham-dixon. **Art : The Definitive Visual Guide**. London: Dorline Kindersley, 2008.

Victoria, Charles and other. **1000 Paintings of Genius**. new york: parkstone, 2006.

Saussure, F. de. **Course in General Linguistics**, ed. C. Bally and A. Sechehaye in collaboration with A. Reidlinger, trans. W. Baskin, London, Peter Owen (rev. edn. 1974). First published in 1916.

Charles Sanders Peirce. 1984. **Semiotic characteristics of the architectural design based on the model**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2564, เข้าถึงได้จาก <https://books.google.co.th>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายกิตติพงษ์ ธรรมวรรณ
วัน เดือน ปี เกิด	18 มิถุนายน พ.ศ. 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดเลย
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2537 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนศรีสงครามวิทยา อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย พ.ศ. 2540 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นกลาง (ปวช.) จากวิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง สังกัดกรมศิลปากร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปะบัณฑิต (ศ.บ.) สาขาประติมากรรม คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2563 ศึกษาต่อปริญญาโทบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	194 หมู่ 11 ตำบลศรีสงคราม อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย
ผลงานตีพิมพ์	พ.ศ.2536 -ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะ The Twenty Fourth World School Children's Art Exhibition -ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะ International Children Art Exhibition1994 -ร่วมการประกวดภาพเขียนเด็กและเยาวชนเพื่อ “ตึก สก.”ในพระบรม ราชูปถัมภ์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย -ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะ SHANKAR'S INTERNATIONAL CHILDREN'S COMPETITION 1994 พ.ศ.2537 -ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะ International Children Art Exhibition

1995

- ร่วมการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชน ท.ศ.ท. และมหาวิทยาลัย
ศิลปากร หัวข้อ “น้ำใจ...ให้รอยยิ้ม”
- รางวัลที่ 3 การประกวดโปสเตอร์โครงการรณรงค์ให้เยาวชนรักษา
สิ่งแวดล้อมบริเวณชายฝั่งทะเลและท้องทะเลเอเชียตะวันออกเฉียง

พ.ศ.2539

- รางวัลเยาวชนดีเด่นสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ประเภท
ศิลปะและดนตรี เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ

พ.ศ.2545

- เกียรติบัตรร่วมแสดงงานศิลปกรรมร่วมสมัยศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 19

พ.ศ.2546

- รางวัลศิลปากรประดิษฐ์ และเกียรติบัตรการแสดงศิลปกรรมร่วมสมัย
ศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 20

พ.ศ.2550

- รางวัลชมเชยในการประกวดแบบร่างผลงานประติมากรรม เนื่องใน
ครบรอบ 30ปี นิตรสาร “ดิฉัน” หัวข้อ “ผู้หญิงในอีก 3 ทศวรรษหน้า”

รางวัลที่ได้รับ

พ.ศ.2536

- รางวัลเกียรติบัตรจากการแสดงงานนิทรรศการศิลปะนักเรียน 1993
ณ ประเทศไต้หวัน
- รางวัลเหรียญทอง นิทรรศการศิลปะเด็กนานาชาติ ครั้งที่ 24/1994
ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
- รางวัลสร้างสรรค์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากการประกวดภาพเขียนเด็ก
และเยาวชนเพื่อ “ตึก สก.” ในพระบรมราชูปถัมภ์
- รางวัลเหรียญเงินซังการ์ จากนิทรรศการประกวดภาพศิลปะเด็ก 1994 ณ
กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย
- รางวัลเยาวชนดีเด่นสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ประเภท
ศิลปะและดนตรี เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ

พ.ศ.2538

-รางวัลเหรียญทอง นิทรรศการศิลปเด็กนานาชาติ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ครั้งที่ 25/1995

-รางวัลเกียรติบัตรจากการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชน ท.ศ.ท.หัวข้อ “น้ำใจ...ให้รอยยิ้ม”

-รางวัลที่ 3 การประกวดโปสเตอร์โครงการรณรงค์ให้เยาวชนรักษาสิ่งแวดล้อมบริเวณชายฝั่งทะเลและท้องทะเลเอเชียตะวันออกเฉียง

พ.ศ.2539

-รางวัลเยาวชนดีเด่นที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ประเภทศิลปะและดนตรีเนื่องในวันเด็กแห่งชาติ

พ.ศ.2545

-เกียรติบัตรร่วมแสดงงานศิลปกรรมร่วมสมัยศิลป์ปิ่นรุ่ยเยาว์ ครั้งที่ 19

พ.ศ.2546

-รางวัลศิลปาภรณ์ประดิษฐ์ และเกียรติบัตรการแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยศิลป์ปิ่นรุ่ยเยาว์ ครั้งที่ 20

พ.ศ.2550

-รางวัลชมเชยในการประกวดแบบร่างผลงานประติมากรรม เนื่องในโอกาสครบรอบ 30 ปี นิตรสาร “ดิฉัน” หัวข้อ “ผู้หญิงในอีก 3 ทศวรรษหน้า”